

RandKrant

MAANDBLAD VOOR DE INWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

Balans zoeken tussen werk en leven

Waar de stad de Rand raakt

Een verhaal van migraties en grenzen

Spaanse en Griekse zon

in de Rand

Furament laat schilders

los in open lucht

Politiecommissaris Christian De Coninck schrijft misdaadromans

'Een zaak oplossen geeft een kick'

Met het *Streekpact Halle-Vilvoorde 2007-2012* geeft het Regionaal Sociaal-Economisch Overlegcomité (RESOC) de richting aan voor de sociaaleconomische ontwikkeling van de regio. Het document streeft naar een balans tussen economie, tewerkstelling en leefkwaliteit.

TEKST Luc Vanheerentals | FOTO Filip Claessens

Streekpact Halle-Vilvoorde zet bakens uit tot 2012

Balans tussen werk en leven

Het grootste knelpunt is de mobiliteit. Het wegnennetwerk is het infarct nabij. De luchthaven en de industrieterreinen moeten vlotter bereikbaar worden. Het Vlaamse *START*-plan met bussen naar de luchthaven is een goede aanzet, maar alle stations rond Brussel verder uitbouwen is noodzakelijk. Ook het Gewestelijk Expresnet moet afgewerkt worden, aldus Lode Van Loock, coördinator van het RESOC Halle-Vilvoorde, die lokale besturen, de provincie Vlaams-Brabant, vakbonden en werkgeversorganisaties samenbrengt voor overleg over werkgelegenheid en economische ontwikkeling.

De verbetering van de mobiliteit is een van de voorwaarden voor het versterken van het economische potentieel van het luchthavengebied. 'De logistieke sector en dienstverlenende bedrijven (IT, media, finance) rond de luchthaven zijn een belangrijke groep voor Halle-Vilvoorde. Het versterken van de randvoorwaarden die de verdere uitbouw van deze sectoren mogelijk maken, is een prioriteit.' Van Loock vindt wel dat nagegaan moet worden 'welke activiteiten echt in de onmiddellijke omgeving van de luchthaven moeten gebeuren en welke misschien beter wat verder ontwikkeld kunnen worden'. Ook de arbeidsmarkt zou met een betere spreiding van bedrijfsactiviteiten zijn voordelen doen. Tal van bedrijven vinden immers steeds moeilijker geschikte arbeidskrachten. Van Loock is blij met de afspraken die de arbeidsbemiddelingsdiensten van Vlaanderen, Wallonië en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de afgelopen maanden gemaakt hebben. 'De fundamenten voor een goede samenwerking zijn gelegd. De resultaten op het terrein zijn merkbaar.'

Niet alleen arbeid

Een balans vinden tussen economie, tewerkstelling en leefkwaliteit blijft echter een moeilijke oefening. De spanning tussen de nood aan bijkomende bedrijfsterreinen en de behoefte aan open ruimten wordt onder meer opgelost door onbenutte bedrijfsgronden te inventariseren en te activeren en oude, vervuilde bedrijfsterreinen te saneren. Dit laatste kan enkel als de overheid financieel bijspringt. De opmaak van een *Masterplan Machelen-Vilvoorde* voor de reconversie van verouderde bedrijvzones past in deze doelstelling.

Het streekpact heeft overigens ook aandacht voor andere regio's dan het luchthavengebied. 'Er is bijvoorbeeld een masterplan opgesteld voor de sociaaleconomische ontwikkeling van de zuidelijke Zennevallei. De provincie Vlaams-Brabant is gangmaker

van een studie waarin onderzocht wordt hoe oude industrieterreinen in dit gebied hergebruikt kunnen worden. Met de burgemeesters van Drogenbos, Sint-Pieters-Leeuw, Beersel en Halle overleggen we hoe we die gebieden kunnen ontwikkelen met zo weinig mogelijk hinder voor de bewoners', zegt Van Loock.

RESOC heeft niet alleen aandacht voor bedrijven. Ook rechtszekerheid voor landbouwers en de zoektocht naar nieuwe initiatieven en inkomsten via plattelandseconomie zijn een belangrijke uitdaging. Het overlegorgaan wil eveneens iets doen aan de achterstand in de sociale voorzieningen in Halle-Vilvoorde. Ook de verdere uitbouw van de sociale economie is prioritair. Maar een goed evenwicht vinden, blijft moeilijk. RESOC wil tot slot een grotere innovatieve inbreng vanuit de universiteiten van Leuven en Brussel. □

Gleichgewicht zwischen Beschäftigung und Lebensqualität

Mit dem *Regionalpakt Halle-Vilvoorde 2007-2012* möchte der Regionale Sozioökonomische Beratungsausschuss RESOC („Regionaal Sociaal-Economisch Overlegcomité“) die Richtung für die sozioökonomische Entwicklung in der Region zeigen. RESOC bringt lokale Verwaltungen, die Provinz Flämisch-Brabant, Gewerkschaften und Arbeitgeberverbände zusammen, um über Beschäftigung und wirtschaftliche Entwicklung zu beraten. „Das wichtigste Problem ist die Mobilität. Der Flughafen und die Gewerbegebiete sollen besser erreichbar werden“, so Lode Van Loock, Koordinator des RESOC Halle-Vilvoorde. Der Regionalpakt beschäftigt sich auch mit der Agrarwirtschaft, mit der ländlichen Ökonomie, dem Rückstand im Bereich der Sozialleistungen und dem weiteren Ausbau der Sozialwirtschaft. Ein Gleichgewicht zwischen Wirtschaft, Beschäftigung und Lebensqualität zu finden, bleibt allerdings eine schwierige Aufgabe.

02

© FC

Michiel Hendryckx

© provincie Vlaams-Brabant

04

© FC

inhoud

MEI 2008 | nr. 05

02 **Balans zoeken tussen werk en leven**

Het Regionaal Sociaal-Economisch Overlegcomité (RESOC) geeft de richting aan voor de sociaaleconomische ontwikkeling van de regio Halle-Vilvoorde. Een goede balans vinden tussen economie, tewerkstelling en leefkwaliteit blijft echter een moeilijke oefening.

04 **Waar de stad de Rand raakt**

Het boek *Brussel en de Vlaamse Rand, een verhaal van migraties en grenzen* beschrijft de complexe historische evoluties die te maken hebben met de grootstedelijke expansie van Brussel en het ontstaan van de Vlaamse Rand. Het is een overzichtelijk en leesbaar verhaal dat bij de inwoners van Brussel en de Rand misschien tot meer inzicht in elkaars achtergronden en gevoeligheden leidt of zorgt voor de bijstelling van het beeld dat de rest van Vlaanderen van hen heeft.

10 **FiguranDten**

Politiecommissaris Christian De Coninck heeft zopas zijn tweede misdaadroman gepubliceerd. 'Toen ik enkele jaren geleden ziek was, begon

ik te schrijven. Ik las een boek met een kanjer van een procedurefout erin en dacht: dat kan ik beter.' De Coninck is woordvoerder van de lokale politie Brussel Hoofdstad Elsene en woont in Zellik. Zijn boeken ademen Brussel, de stad waar hij opgroeide.

12 **GEN op het spoor (4)**

22 **Spaanse en Griekse zon in de Rand**

23 **Furament laat schilders los in open lucht**

26 **Exotische natuur in de Rand (3)**

29 **Ontdek Taalb(l)ad en scherp je Nederlands aan**

en ook nog ...

- 06 Van Asse tot Zaventem
- 13 Randuit
- 24 Bericht uit de Rand
- 25 Van huizen en tuinen
- 28 Restaurant
- 30 Tussen hemel en aarde
- 32 Gemengde Gevoelens

'België Europese koploper in scheiden.'

Floris' kijk op de leuke kant van het leven

colofon

RandKrant verschijnt maandelijks op 176.000 exemplaren voor de inwoners van de Vlaamse Rand rond Brussel. Het is een uitgave van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant | **Realisatie** vzw 'de Rand' | **Hoofdredactie** Geert Selleslach | **Eindredactie en coördinatie** Marjan Van Hecke | **Vormgeving** Jansen & Janssen, Gent | **Fotografie** Filip Claessens en Kris Mouchaers | **Illustratie** Floris De Smedt, Illustratie Taalb(l)ad: José Da Cruz | **Druk** A. De Cuyper-Robberecht, Zele | **Redactieadres** Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, tel 02-767 57 89, fax 02-767 57 86, e-mail randkrant@derand.be, website www.derand.be | **Verantwoordelijke uitgever** Jan de Bock, Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Boudewijnlaan 30, 1000 Brussel | Randuit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

Petra Gunst

Waar de stad de

Brussel en de Vlaamse Rand vormen niet alleen het geografische middelpunt van België, maar ook de kern van de discussie over het voortbestaan en de organisatie van ons land. Een goede historische kennis van deze nauw met elkaar verbonden gebieden is dus onontbeerlijk. Het pas verschenen boek *Brussel en de Vlaamse Rand, een verhaal van migraties en grenzen* biedt een gedroomde handleiding.

TEKST Michaël Bellon | FOTO'S Filip Claessens en Michiel Hendryckx

Brussels and the Vlaamse Rand, a story about migration and borders

The Archive and Documentation centre for Flemish Nationalism has carried out a study concerning the historic development of the relationship between Brussels and the Vlaamse Rand. In *Brussel en de Vlaamse Rand, een verhaal van migraties en grenzen* (Brussels and the ring of Flemish municipalities, a story about migration and borders) historian Petra Gunst describes the development of Brussels from walled city to urban district and the accompanying sociocultural, urban and political changes in the region. 'The urban exodus out of Brussels will continue as long as this town's livability doesn't improve. On the French-language side, people are also starting to realise that good cooperation between Brussels and the borders is necessary and that knowledge of Dutch can be a key', concludes Petra Gunst.

Win een boek!

Stuur ons vóór 15 mei een e-mail (randkrant@derand.be) of kaartje (RandKrant, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel) met de vermelding 'Brussel en de Vlaamse Rand' en maak kans op een exemplaar van het boek *Brussel en de Vlaamse Rand, een verhaal van migraties en grenzen*. We geven er vijf weg!

Historica Petra Gunst probeert in *Brussel en de Vlaamse Rand, een verhaal van migraties en grenzen* klaarheid te brengen in de complexe historische evoluties die te maken hebben met de grootstedelijke expansie van Brussel en het ontstaan van de Vlaamse Rand. Ze beschrijft de ontwikkeling van omwalde stad tot grootstedelijke ruimte, duidt de sociaal-culturele, stedenbouwkundige en politieke veranderingen die daarmee gepaard gingen, scheidt zin van onzin over thema's als de talentellingen of Brussel-Halle-Vilvoorde en bundelt bestaande onderzoeksresultaten en cijfers over bevolkingsevoluties, taalaanhorigheid en economische verschuivingen.

Dit overzichtswerk is geen vernieuwende studie, maar brengt een overzichtelijk en zeer leesbaar verhaal dat tot op heden nog niet op deze manier werd verteld. Misschien leidt het bij de inwoners van Brussel en de Rand tot meer inzicht in elkaars achtergronden en gevoeligheden of zorgt het voor de bijstelling van het beeld dat de rest van Vlaanderen van hen heeft. Dat beeld lijdt immers wel eens onder de negatieve berichtgeving over communautaire spanningen, de achteruitgang van het groen of de verkeersproblemen.

Brussel en de Vlaamse Rand, een verhaal van migraties en grenzen van het Archief en documentatiecentrum voor het Vlaams-nationalisme (www.advn.be) verschijnt in de reeks *Accenten uit de geschiedenis van Vlaams-Brabant*. Hiervoor gaf de provincie Vlaams-Brabant de vier Vlaamse archief- en documentatiecentra beurtelings de opdracht een project uit te werken over een thema uit de geschiedenis van de provincie.

Naar de stad, weg van de stad

De leidraad van het boek zijn de twee grote en tegengestelde migratiebewegingen tussen de stad en haar omgeving. Petra Gunst: 'Vanaf

het midden van de 19e eeuw zorgde de aantrekkingskracht van Brussel als hoofdstad van het nieuwe België en als industriële groeipool voor een bevolkingsexplosie door een sterke inwijking. Brussel werd het centrum van een stedelijk netwerk. De omgekeerde beweging – de trek van de stad naar de Rand – nam vanaf de tweede helft van de 20e eeuw massale vormen aan en is nog altijd aan de gang.'

Door deze twee verhuisbewegingen breidde Brussel zich steeds verder uit, met alle ingrijpende gevolgen van dien voor de naburige, lokale dorpsgemeenschappen. 'De Brusselse elite heeft altijd geprobeerd om de uitdeining van dat stedelijk netwerk ook om te zetten in een territoriale en institutionele uitbreiding. Zo verloren Laken, Neder-over-Heembeek en Haren in 1921 hun zelfstandigheid. De Franstalige vraag naar uitbreiding van het hoofdstedelijk territorium is dus allesbehalve nieuw, alleen staat nu de gemeentelijke autonomie niet meer op het spel, maar gaat het om het grondgebied van de deelstaat Vlaanderen.'

Brussel begrensd

De expansie van Brussel leidde uiteindelijk tot de begrenzing ervan. Gunst: 'De taalverschuiving die plaatsvond door de recente uitwijking van de Franstalige en verfranse steden naar het landelijke randgebied, waar het Nederlands de voertaal was, leidde tot de verfransing van het gebied. De communautaire spanningen die daaruit voortvloeiden, resulteerden aan het begin van de jaren '60 uiteindelijk tot de begrenzing van Brussel en zijn officieel tweetalig statuut.' De Franstaligen spreken daarom van *un carcan flamand* rond Brussel; ze zien de Rand als een *periphérie bruxelloise*. Langs Vlaamse kant wordt de verfransing voorgesteld als een olievlek die ingedamd moet worden.

Hoe stevig is de grens als het aankomt op taalinvloed? Gunst: 'Vandaag heeft Vlaanderen de instrumenten in handen om een

Rand raakt

beleid te voeren ten aanzien van Franstaligen en anderstaligen in de Rand. Vroeger was dat niet het geval en stonden de lokale overheden en de autochtone bevolking totaal anders ten opzichte van die Franstalige inwijkelingen. In de plattelandsdorpen van toen zag men de stedelingen aanvankelijk graag komen: het ging om jonge gezinnen die kapitaal binnenbrachten. Alles werd in het werk gesteld om de inwijkelingen ter wille te zijn. De werk- en leefwereld van de Franstaligen bleef gericht op de hoofdstad, waar het Frans de *lingua franca* was. Integratie in de autochtone Nederlandstalige gemeenschap voelden ze niet aan als een noodzaak. Ook na 1962 werd losjes omgesprongen met de toepassing van de inmiddels wettelijk ingeschreven faciliteiten, onder meer omdat de Franse minderheden inmiddels waren geëvolueerd tot meerderheden die ook lokale politieke macht hadden verworven. 'De omzendbrief Peeters uit 1997, die vandaag nog steeds van toepassing is en door de Raad van State rechtsgeldig bevonden, betekende een breuk met het verleden. Vandaar de heftige reactie langs Franstalige kant. Niemand verliest graag privileges waar hij of zij jarenlang aanspraak op kon maken.'

Leren communiceren

Het behoort niet helemaal tot de materie van haar boek, maar ziet Gunst oplossingen voor de opgelaaide communautaire spanningen die de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde en de uitbreiding van Brussel als inzet hebben? 'Een belangrijke vaststelling is dat de stadsvlucht uit Brussel zal blijven voortduren zolang de leefbaarheid in deze stad niet verbetert. Ook aan Franstalige kant begint men in te zien dat een samenwerking noodzakelijk is en dat kennis van het Nederlands daarbij een sleutel kan zijn. Om samen te kunnen werken, is het belangrijk dat de grens niet meer ter discussie staat. In januari van dit jaar werd het Eurodistrict Rijsel-Kortrijk-Doornik boven de doopvont gehouden door Frankrijk en het Vlaams en Waals Gewest. Zo'n initiatief zou wellicht niet mogelijk zijn als de Vlaamse overheid jaar na jaar territoriale eisen zou formuleren ten aanzien van Frans-Vlaanderen.' □

Info

Het boek *Brussel en de Vlaamse Rand, een verhaal van migraties en grenzen* van Petra Gunst kost 20 euro (excl. verzendingskosten). Op 15 mei wordt het boek voorgesteld in GC de Zandloper in Wemmel.

Michiel Hendryckx, © provincie Vlaams-Brabant

Fotograaf Michiel Hendryckx verkent de Rand 'Een soort buitengevoel'

Persfotograaf Michiel Hendryckx maakte voor de gelegenheid zijn fotografisch verhaal van de Rand. Veertig van zijn beelden zijn deze maand te zien op de openingstentoonstelling *Over de Rand* in GC de Zandloper. Hendryckx werd niet alleen gevraagd omwille van zijn geïnteresseerd oog, maar ook vanwege zijn historische interesse en het feit dat hij de Rand als buitenstaander kan benaderen.

Michiel Hendryckx: 'Ik ken de Rand alleen van erdoor te rijden op weg naar Brussel, maar voor deze foto's heb ik er een aantal weken rondgetoerd. Wat mij het meest verbaast, is hoe landelijk deze streek nog is, zowel qua landschap als qua mentaliteit. Toen ik in Overijse foto's probeerde te maken van de oude druivenkwekerijen, voelde ik bij verschillende kwekers een soort achterdocht die mij deed denken aan Veurne-Ambacht, waar ik vandaan kom, terwijl je in vogelvlucht op een afstand van nog geen 10 kilometer van de Grote Markt van Brussel staat.'

Hendryckx heeft zijn camera dan ook vaak op dat landelijke aspect gericht. Je ziet de Heirbaan in Meise met op de achtergrond het Atomium, de Basiliek van Koekelberg met op de voorgrond herkauwende koeien of het absurde beeld van een laaghangend vliegtuig naast een vrijstaand huis. Hendryckx: 'In het buitenland maak je niemand wijs dat je op een paar kilometer van de hoofdstad van

Europa zulke bucolische beelden kan maken. Aan de Plantentuin in Meise zag ik twee mannen in de berm staan. Dat bleken Roemenen te zijn die vanuit Brussel met de fiets daar naartoe waren gereden om jonge netels te plukken voor in de soep. Mensen die in de stad wonen, krijgen in de Rand meteen een soort buitengevoel.'

Uiteraard raken de foto's nog een aantal andere thema's aan. 'Op het dorpsplein van Beersel staat een monument voor de gesneuvelden van de Eerste Wereldoorlog waarop de woorden 'A nos héros' overspoten zijn om er dan 'VI' bij te kladden. Maar over het algemeen viel het met dat overschilderen nogal mee. Ik had erger verwacht. En natuurlijk heb je ook veel verkavelingen en plekken waar de stad zijn weg zoekt tussen het groen. Ik heb ook vastgesteld dat er tussen de internationale bewoners van de villawijken en de autochtone bevolking bijna geen contact is. Maar de grootste scheidslijn is toch die tussen Brussel en de Rand.'

Info

De fototentoonstelling *Over de Rand* van Michiel Hendryckx kun je van 16 mei tot 4 juni bekijken in GC de Zandloper in Wemmel. Meer info op www.vlaamsbrabant.be/cultuur.

Van Asse tot Zaventem

NIEUWS UIT DE GEMEENTEN

Moeilijke kinderen vaardigheden leren

VILVOORDE In Vilvoorde loopt momenteel met de steun van het stadsbestuur en de provincie Vlaams-Brabant een reeks trainingen voor kinderen van 4 tot 7 jaar met gedragsmoeilijkheden. Ook de ouders komen een aantal keer in groep samen en krijgen de kans om te praten over moeilijkheden in de opvoeding. 'De trainingen kaderen in het STOP-project. STOP staat voor Samen sterker Terug Op Pad', legt Marjolein Smets van het STOP-team uit. 'We leren kinderen met gedragsmoeilijkheden nieuwe vaardigheden aan zoals hun beurt afwachten, leren luisteren, leren samen spelen, stilzitten en problemen oplossen. We geven zoveel mogelijk aandacht aan positief gedrag. Ook voor de ouders zijn er trainingen. We willen de negatieve spiraal tussen de ouders en het kind doorbreken zodat ze weer grip krijgen op de opvoeding van hun kind. Omdat de school een erg belangrijke partner is om gedragsproblemen bij kinderen aan te pakken, organiseren we ook een aantal trainingen voor leerkrachten.'

Met de boot door de Rand

VLAAMS-BRABANT Begin mei wordt het startschot gegeven voor het nieuwe vaarseizoen van Kanaaltochten Brabant. Van begin mei tot eind september kun je boottochten maken op drie Brabantse kanalen: het Zeekanaal, het kanaal Charleroi-Brussel en het kanaal Leuven-Dijle. 'We bieden opnieuw een hele reeks boottochten aan die je kunt combineren met fietsen en wandeltochten. Nieuw is onze *kanaalomnibus*', zegt Linda Presburg van Kanaaltochten Brabant. 'Elke dinsdag vaart de omnibus van Beersel dwars door Brussel naar Grimbergen met acht op- en afstapplaatsen. Op donderdag doet de *kanaalomnibus* het traject van Kapelle-op-den-Bos naar Brussel met zeven op- en afstapplaatsen. Je stapt af en je scheept in waar je wil. Je betaalt enkel het afgelegde vaartraject. Drie euro is het minimumbedrag; per extra zone die je aflegt, betaal je één euro. De *kanaalomnibus* wil de mensen een ontdekkingstocht langs het kanaal aanbieden en zo deze toeristische ader in de regio meer uitspelen.'

De komende trainingen voor kinderen met gedragsmoeilijkheden en hun ouders vinden plaats in september in Leuven en in oktober in Vilvoorde. Meer info op het telefoonnummer 0497-49 62 47.

Meer informatie over Kanaaltochten Brabant vind je op www.kanaaltochtenbrabant.be.

Kunst en ambachten ontdekken

GRIMBERGEN Op 17, 18, 24 en 25 mei vindt in Grimbergen voor de derde keer de kunst- en ambachtenroute plaats. Je kunt te voet, met de fiets of met de auto verschillende kunstlocaties bezoeken. 'Sommige kunstenaars ontvangen je bij hen thuis, anderen stellen samen tentoon op een gemeenschappelijke locatie', legt Katrien Van Aken van de dienst Cultuur uit. 'Het is de ideale manier om kunst van eigen bodem te ontdekken. Om en bij de 80 kunstenaars en

ambachtslieden laten je tijdens twee week-ends genieten van hun werk. Allerlei kunstvormen en ambachten komen aan bod: porselein beschilderen, beeldhouwen, keramiek, juwelen en hoeden maken. In de raadzaal van het gemeentehuis kun je een gemeenschappelijke tentoonstelling bezoeken waar alle kunstenaars één werk tentoonstellen. Zo kun je uitmaken wie je de moeite waard vindt om een bezoekje te brengen.'

De kunst- en ambachtenroute heeft plaats op 17, 18, 24 en 25 mei, op zaterdag van 13.00 tot 19.00 uur, op zondag van 10.00 tot 19.00 uur. Meer info op www.grimbergen.be.

Cultuur op de markt

HOEILAART Het gemeentebestuur van Hoeilaart wil cultuur naar de mensen brengen en doet dat op een originele manier: met een cultuurkraam op de markt. 'Het cultuurkraam zal voortaan maandelijks op de vrijdagmarkt staan', vertelt Sylvie Gahy, schepen van Cultuur. 'Het is geen kraam waar je iets kunt kopen, maar wel een plek waar gratis iets te beleven valt. Elke maand is er een culturele activiteit. Dat kan straattheater of mime zijn, een concert of een literair optreden. Onze bedoeling is om cultuur naar de mensen te brengen. Op de markt vind je een doelpubliek dat niet meteen de weg naar het cultuurcentrum vindt. Wij willen hen op een verrassende en originele manier in contact brengen met cultuur. We willen ook wat meer leven op de markt brengen. Dat komt dan de lokale handelaars ten goede.' Ook de bibliotheek zal elke maand op de markt staan

met nieuwe of *seizoensgebonden* boeken die je ter plaatse kunt uitlenen. TD

Ontdek Vlaams-Brabant

VLAAMS-BRABANT De provincie heeft een nieuw kunstboek uitgegeven. 'Het fotoboek *Vlaams-Brabant. Een ontdekking* geeft een brede visie op de provincie, zowel letterlijk als figuurlijk. Het brede formaat, het brede panorama en de weidse blik staan symbool voor de brede beleidsvisie die de provincie Vlaams-Brabant als streekbestuur wil ontwikkelen', zegt Jean-Pol Olbrechts, gedeputeerde voor Informatie. 'Elke panoramische foto in het boek vertelt een verhaal. De toeschouwer wordt ondergedompeld in het onderwerp en het verhaal wordt onverbloemd verteld. De foto's zijn van de hand van kunstfotograaf Jan Hoogsteyns. Zijn panoramische kunstwerkjes in het provinciale fotoboek nodigen de lezer uit om bekende

plekken in onze provincie op een verrassende manier te ontdekken.' TD

Win een boek!

Het boek *Vlaams-Brabant. Een ontdekking* is een relatiegeschenk van de provincie. Het is niet in de boekhandel te krijgen. RandKrant geeft echter twee exemplaren weg. Wie ons vóór 15 mei een e-mail (randkrant@derand.be) of kaartje (RandKrant, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel) stuurt met de vermelding 'fotoboek Vlaams-Brabant' maakt een kans op het boek.

De maand ...

Dilbeek, Sint-Pieters-Leeuw, Asse en **Halle** starten met een taalstimuleringsproject bij kleuters op speelpleinen. Anderstalige kinderen zullen met pictogrammen hun eerste woordjes Nederlands leren. Vorig jaar waren er gelijkaardige initiatieven in Vilvoorde, Macheelen, Zaventem en Overijse. • De gemeenten **Asse** en **Kampenhout** ruziën om de titel van witloofgemeente. Aanleiding is het nieuwe fotoboek *Vlaams-Brabant. Een ontdekking* waarin een foto van een witloofveld in Asse werd afgedrukt. Daar konden ze in witloofgemeente Kampenhout niet mee lachen. • Het uz Brussel wil een bijhuis oprichten aan de Ninoofsesteenweg in **Dilbeek**. Het gaat om een kliniek waar patiënten bij verschillende specialisten terecht kunnen. • Het containerpark aan de Dansaertlaan in **Dilbeek** wordt volgend jaar gemoderniseerd. Dat zal 730.000 euro kosten. • Het nieuwe zwembad in **Strombeek-Bever** opent in juni de deuren. De gemeente is dringend op zoek naar badmeesters en redders. • Het gemeentebestuur van **Overijse** wil met Hoeilaart en de Waalse buurgemeenten Rixensart en La Hulpe overleg plegen om samen het sluipverkeer aan te pakken. • De gemeenteraden van de faciliteitengemeenten **Wezembeek-Oppem, Kraainem** en **Linkebeek** stellen opnieuw de gecontesteerde kandidaat-burgemeesters voor. • Provinciegouverneur Lodewijk De Witte heeft de gemeenteraadsbeslissing van **Meise** over de steun aan de vier 'dienstweigeraars' geschorst. De vier Meisenaren waren tijdens de laatste verkiezingen niet opgedaagd in het kies- of telbureau uit protest tegen de niet-splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. • De bibliotheek van **Overijse** biedt tot eind juni een aantal leeshulpmiddelen aan zoals leeslinealen, leesloepen en vergrootbladen. Slechtzienenden kunnen er ook kennismaken met de bekende

Leven in de brouwerij

DILBEEK De oude brouwerij Eylenbosch aan de Ninoofsesteenweg in Schepdaal krijgt een nieuwe bestemming. Tot eind jaren '80 werd er in de brouwerij onder meer traditionele geuze en kriel gebrouwen. De voorbije vijftien jaar werd het gebouw niet meer gebruikt en raakte het erg vervallen. De voormalige brouwerij wordt een wooncomplex met lofts en appartementen. Er zal ook plaats

zijn voor een aantal kantoren en winkels. Een aantal karakteristieke elementen van het gebouw zullen in de mate van het mogelijke behouden blijven. Zo wil men de grote toren, de voorgevel en de schouw in zijn oorspronkelijke staat herstellen. Het plan is intussen goedgekeurd door de gemeente, maar het is nog wachten op investeerders.

TD

Streekproductengids met lekkers

GROENE GORDEL De vzw Streekproducten Vlaams-Brabant heeft de streekproducten en hun producenten uit de regio's Hageland en Groene Gordel gebundeld in twee gidsen. 'De Groene Gordel Gids is al aan zijn tweede druk. In 2006 werden er 22.000 exemplaren van gedrukt en die zijn allemaal de deur uit', zegt Monique Swinnen, gedeputeerde voor Toerisme en Landbouw. 'De vraag naar deze gratis gidsen is groot. Het zijn unieke boekjes die de lezer een grote waaier aan regionale streekproducten aanbieden en de winkels en horecazaken aangeven waar je de producten kunt kopen. De streekproducten zijn het uithangbord van onze provincie. Ons witloof, onze asperges, druiven of geuze zijn de beste ambassadeurs om Vlaams-Brabant op de toeristische kaart te zetten. Liefde gaat immers door de maag', aldus Monique Swinnen.

TD

Meer informatie over de streekproducten vind je op www.streekproductenvlaamsbrabant.be.

Bomen met een verhaal

VLAANDEREN De achttiende Dag van het Park op zondag 25 mei staat in het teken van *Bomen en mensen: één verhaal*. Achter iedere boom schuilt wel een verhaal en heel wat mensen hebben een verhaal over hun favoriete boom. In tientallen parken in de Rand en overal in Vlaanderen worden die dag rondleidingen, demonstraties en allerlei activiteiten georganiseerd.

PG

Meer info vind je op www.dagvanhetpark.be.

Buurt- en voetwegen herwaarderen

VLAAMS-BRABANT 'Veel gemeentebesturen hechten te weinig belang aan buurt- en voetwegen', zegt Julien Dekeyser, gedeputeerde voor Mobiliteit en Wegen. 'Daardoor zijn in de loop der jaren heel wat van deze wegen verdwenen. Dat is erg jammer, want ze vormen een alternatief voor het autoverkeer. Voetgangers en fietsers kunnen zich via deze wegen op de kortste, meest aangename en veilige manier verplaatsen. Buurt- en voetwegen

geven ook een landschappelijke meerwaarde aan de omgeving. En het lokale toerisme wordt gestimuleerd. De provincie Vlaams-Brabant wil met haar actieplan knelpunten, zoals de inrichting van buurt- en voetwegen, het onderhoud, enzovoort, aanpakken. Als we de violen met de gemeenten gelijk gestemd krijgen, dan kan het aantal bruikbare buurt- en voetwegen snel stijgen.'

TD

Gerard Walschap in het klooster van Walfergem

In de wijk Walfergem in Asse, aan de Brusselsesteenweg 127, staat een in baksteen opgetrokken kerk en kloostergebouw. Veel stijl ontdek je er niet in, maar uitstraling hebben de bewoners wel.

Het gaat om de kloosterkerk en de gebouwen van de Missionarissen van het Heilig Hart, die zich een eeuw geleden in Asse vestigden. Dat kwam zo. Toen Jules Chevalier in 1854 in Issoudun, Frankrijk, de congregatie van de Missionarissen van het Heilig Hart stichtte, kon hij niet vermoeden dat hij en zijn medebroeders nog geen dertig jaar later uit zijn klooster gezet zouden worden, als gevolg van de antiklerikale wetten uit 1880. Rechterhand pater Piperon vond een nieuw onderkomen in Tilburg vanwaar zijn fraters uitzwermden naar Vlaanderen. Eerst stichtten zij een klooster in Borgerhout en in 1906 kochten zij een eigendom in Walfergem, zo'n kleine kilometer van het station van Asse. Het terrein dat pater Vuysters op het Bergeveld wist te verwerven, was eigendom van het Bestuur van het Burgerlijk Godshuis van Asse en had een oppervlakte van 4 ha 85 ca.

Begin 1908 startten de paters met de bouw van hun klooster en naar het einde van het jaar met de kerk, die werd toegewijd aan de Onze-Lieve-Vrouw van het Heilig Hart. De aannemer was een zekere Renoir uit Orp-le-Grand; de steenbakker Miel Larcher, bijgenaamd Bellekes, leverde de bakstenen. Het moet er een activiteit van jewelste geweest zijn, want het huis was al in de zomermaanden klaar. Op 14 juli 1908 hield pater Vuysters in de binnenhuiskapel de eerste mis.

In augustus 1908 brachten de broeders in achttien wagons alle bedden, stoelen, kasten en tafels naar Asse. Op 1 september startten de klassen van de humaniora. Elf paters, waaronder pater Eysermans de toekomstige pastoor van de paterskerk, pater Van Heukelom en pater Spur, die allebei overste zouden worden, tien Nederlandse broeders en vijftienveertig studenten namen hun intrek in het *Klein Liefdewerk*, zoals het klooster toen werd genoemd. Onder de studenten die toen hun humaniora startten, zaten er twee toekomstige oversten: Edward Van der Kinderen en Willem Engelen.

Nadien zouden nog enkele VIP's volgen, zoals onder andere de bekende Vlaamse letterkundige Gerard Walschap. In 1911 verliet Walschap het klein seminarie in Hoogstraten, in de volksmond het *pastoorsfabriekske* genoemd. In Walfergem beëindigde Walschap in 1917 zijn studies. Nog datzelfde jaar startte hij zijn noviciaat bij de Missionarissen van het Heilig Hart in Heverlee. Eind november 1921, na het afleggen van zijn eeuwige geloften van armoede, gehoorzaamheid en kuisheid, werd hem aangeraden de congregatie te verlaten omdat hij het blijkbaar niet zo nauw nam met die laatste gelofte. In 1925 trouwt hij met Ninette Theunissen. Hij wordt vader van Hugo, Guido, Lieven, Bruno en Carla. Walschap heeft de Missionarissen van het Heilig Hart nooit kwalijk genomen dat ze hem tot een *demissio* dwongen, omdat zij nooit bekend hebben gemaakt waarom hij het klooster heeft moeten verlaten.

Jaak Ockeley

Daisyspeler waarmee je luisterboeken kunt afspelen. • Meise en Merchtem kantten zich tegen het voorstel van de Brusselse burgemeester Freddy Thielemans om een pendelaarsbelasting in te voeren. • Duizend werknemers van het koerierbedrijf DHL op de luchthaven van Zaventem moeten noodgedwongen afvloeien omdat het bedrijf een groot aantal activiteiten naar Leipzig verhuist. De meesten onder hen hebben ondertussen ander werk. • Anderhalf jaar na de invoering van het verbod op vloeistoffen in de handbagage worden er op de luchthaven van Zaventem op piekdagen nog altijd een halve ton goederen in beslag genomen. Water en frisdranken vormen de hoofdmoot, gevolgd door de inhoud van de toiletzak. • Vorsers uit de Nationale Plantentuin in Meise waarschuwen voor de klimaatopwarming. De hogere temperaturen, die steeds vroeger op het jaar vallen, verstoren de natuur. • De 13-jarige Sophie Verbruggen uit Overijse schreef het scenario voor een aflevering van Mega Mindy, een succesvolle jongerenreeks op Ketnet. • De uitbouw van de bedrijvenczone in Westrode loopt vertraging op. De gemeente Meise gaf een negatief advies aan de bouwaanvraag voor de wegen en de infrastructuur. • Het Plaatselijk Werkgelegenheids Agentschap (PWA) van Vilvoorde stelt zijn werknemers voortaan ook ter beschikking voor de verzorging van huisdieren. • De gemeenten Sint-Pieters-Leeuw, Beersel, Drogenbos en Halle gaan een economisch netwerk ontwikkelen om samen krijtlijnen uit te tekenen op het vlak van wonen, werken, mobiliteit en recreatie. • De Confederatie Bouw constateert een spectaculaire daling van nieuwbouw en renovatie in het arrondissement Halle-Vilvoorde. Het aantal nieuwe woningen is vorig jaar met 12% gedaald t.o.v. 2006. Ook de renovatie is met 12% gedaald. • De gemeente Beersel wil haar energie vanaf 2012 voor 100% uit groene stroom halen. JH

FIGURANDTEN

Recent verscheen zijn tweede boek: *Het octopuscomplex*. Een prima roman voor wie houdt van spannende verhalen vol moord en intrige, en voor lezers die precies willen weten hoe speurders echt werken. De auteur haalt zijn informatie immers uit de eerste hand. Christian De Coninck werkt al meer dan 25 jaar bij de politie. 'Ik las in een roman een kanjer van een procedurefout en dacht: dat kan ik beter.'

TEKST Ines Minten | FOTO Filip Claessens

Schrijven was allesbehalve een jongensdroom. 'Tot vier jaar geleden had ik er nooit bij stilgestaan dat ik het in me had', vertelt Christian De Coninck. Bij de politie gaan, was het des te meer. 'Je hebt zo van die kinderen die op hun vijfde een vliegtuig zien, zeggen dat ze later piloot willen worden en dat nog doen ook. Bij mij was het de politie. Als we op school bandiet en politie speelden, was ik altijd de agent.' Christian De Coninck woonde als kleine jongen in Jette, vlak bij de basiliek van Koekelberg. 'Niet ver van ons huis was een kruispunt waar om de veertien dagen wel een ongeluk gebeurde. Meestal was er niet meer dan wat blikshade, maar soms

vielen er gewonden. Dan kwam de politie ter plaatse en was ik ook van de partij. Na een tijdje kenden de agenten me en mocht ik al eens met de *podometer* rijden, dat wiel met een stok waarmee je afstanden kunt meten. Dan was ik zo fier als een gieter.' Eenmaal afgestudeerd schreef De Coninck zich in voor twee examens bij de politie: dat voor agent en dat voor officier. Hij slaagde voor beide, trok naar de politieschool en realiseerde zijn jongensdroom. Op dit moment is hij commissaris en woordvoerder van de lokale politie Brussel Hoofdstad Elsene.

Gewoon een hobby

Dat uitgerekend een politiecommissaris zich

Politiecommissaris 'Een zaak'

op het schrijven van politieromans stort, klinkt ergens wel logisch. Toch zou je denken dat zo iemand na zijn dagtaak blij is dat hij zijn dossiers dicht kan klappen en zich op iets helemaal anders kan concentreren. Christian De Coninck heeft dat gevoel niet. 'Ik schrijf van maandag tot donderdag elke avond een uur tot anderhalf uur. Mijn doel is 1.000 woorden per dag. Met zo'n 60.000 woorden per boek doe ik ongeveer vijftien weken over een roman.' De tweede ligt nog maar pas in de boekhandel, maar De Coninck heeft er nog zes op de plank liggen. 'Ik ben bezig aan de achtste. Mijn uitgever is daar best tevreden mee. Bij mij zal hij niet gauw moeten zeuren wanneer hij nog eens nieuw werk te lezen krijgt.'

Ondanks het vrij strikte schrijffritme heeft De Coninck weinig last om de discipline erin te houden. 'Het is niet dat ik een onweerstaanbare drang voel om te schrijven. Het is gewoon een hobby. Morgenavond is er bijvoorbeeld voetbal en moet ik werken. Dan schuift het schrijven een dag op. Personen die graag naar de bioscoop gaan, vinden het toch ook geen ramp als ze eens een week overslaan?'

Ik ziek? Hij ook!

Tijdens een verblijf op Madeira een aantal jaar geleden werd Christian De Coninck ziek. 'Ik werd eerst ginder gehospitaliseerd en daarna overgebracht naar het ziekenhuis van Aalst. Na een tijdje begon ik me rot te vervelen. Ik had al mijn ongelezen boeken doorgenomen en met televisie kijken had ik het op den duur wel gehad. En dan zoek je andere dingen. Toen ik in een misdaadroman op een gigantische procedurefout stuitte, dacht ik: dat kan ik beter! En zo ben ik met *De Praagse connectie* begonnen.' Voor zijn debuut bedacht Christian De Coninck zijn hoofdpersonage, commissaris Stijn Goris. 'Het schrijven hield me bezig én het werkte therapeutisch', legt hij uit. 'Ik belaadde Goris – de sukkelaar – met een zwaar psychisch trauma. Als mijn onderzoeksresultaten te wensen overlieten, duwde ik hem in een

Christian De Coninck schrijft misdaadromans oplossen geeft een kick'

dipje, onder het motto: ik ziek? Hij ook! Tegelijk wilde ik mijn personage zo uitwerken dat de lezer zou beseffen dat bij de politie ook maar gewone mensen werken, met goede en kwade dagen.'

Verstedelijkt Zellik

Christian De Coninck voelt zich volledig thuis in Brussel, de stad waar hij geboren is en al jaren werkt. Dat hoor je als hij praat, dat lees je in zijn boeken. Elke regel van *Het octopuscomplex* ademt Brussel. Het feit dat hij al dertig jaar in Zellik woont, verandert daar niet veel aan. 'De gemeente is echt de rand van de hoofdstad', vertelt hij. 'Gisteren wou ik nog wat van het mooie weer profiteren en maakte ik een wandeling. Ik liep over de Pontbeeklaan en stond onmiddellijk in Ganshoren en Jette. Ik dacht nog: pfff, ik woon nog altijd in mijn oude Brusselse wijk! Ik ben indertijd met mijn ouders van Brussel naar Zellik verhuisd en hoe gaat dat dan? Als je volwassen bent, blijf je er hangen. Och ja, Zellik is een stuk van de stad geworden. Toen we er pas woonden, stonden tegenover mijn ouderlijk huis nog koeien in de wei. Die hebben ondertussen plaats geruimd voor hoogbouw. Is dat jammer? Ergens wel natuurlijk. Nu moeten we immers ons gft in speciale zakken doen, vroeger gaven we het gewoon aan de koeien, die het met smaak opaten.' Christian De Coninck lacht. 'Aan de andere kant hoort die verstedelijking er ook gewoon bij. Brussel dijt nu eenmaal uit. Dat kun je niet tegenhouden.'

Balletjes in tomatensaus

Dat de auteur zelf politiecommissaris is, krikt de geloofwaardigheid van wat hij schrijft enorm op. Geen procedurefouten bij Christian De Coninck. Dat voel je als lezer. 'Voor inspiratie hoef ik maar een dossier open te slaan. Ik heb zelf ook onderzoek gedaan naar moorden en andere zaken. Ik weet dus hoe het kan lopen, wat je kunt tegenkomen, hoe mensen reageren...' Uiteraard is De Coninck ook gebonden aan duidelijke grenzen. 'Een zaak letterlijk naar een boek verplaatsen, kan

niet. Dat is deontologisch onverantwoord en kan de echte zaak schaden. Maar collega's die mijn boeken lezen, herkennen wel de werksfeer en bepaalde karaktertrekken van de personages. Waarom zou ik sommige van die mensen uitvinden als ik ze hier voorhanden heb?'

Hoofdpersoon Stijn Goris is dan weer wel volledig fictief, benadrukt de auteur. 'Hij is zeker geen kopie van mezelf en ik ken ook geen politiemensen die zo'n zware psychische last met zich meezeulen als hij.' Hier en daar zitten overeenkomsten in de details. 'Goris is een bulldog wat zijn zaken betreft; hij bijt zich erin vast. Verder eet hij graag. Net zoals ik is hij verzot op balletjes in tomatensaus met frietjes. Maar daar houdt de vergelijking op', vertelt hij. Een uur voor het interview had Christian De Coninck nog het hoofd van de lokale recherche aan de lijn. 'Hij vertelde me dat hij een fijn weekend had beleefd met het boek. Zulke reacties doen natuurlijk veel plezier.'

De kick van het klissen

Christian De Coninck houdt er een bijzondere werkmethode op na. Vooraf vastgelegde scenario's zijn niet aan hem besteed. 'Ik zoek eerst een geschikte titel', zegt hij. 'Die brengt mijn verbeelding op gang en daarna bouwt de roman zich zin na zin op.' Die manier van doen, houdt het schrijfsproces natuurlijk ook voor de auteur tot de laatste paragraaf spannend, maar gemakkelijk maakt hij het er zichzelf niet mee. 'Als je een vast scenario volgt, weet je tijdens het schrijven ongeveer waar je aan toe bent: nu moet hij dit en dat nog doen en dan eindigt het verhaal zo. Die houvast heb ik niet. Maar ik kan het niet anders. Ik heb niet het geduld om vooraf alles uit te denken.'

De twee boeiendste aspecten van politiewerk zijn volgens Christian De Coninck de contacten met de mensen en het speurwerk. 'In die volgorde. Dat is ook logisch', vindt hij. 'In onze job kom je alle soorten mensen tegen: een straatveger, een dakloze, een directeur, een minister of een lid van de ko-

ninklijke familie. Je loopt op de een of andere manier zowat iedereen tegen het lijf. Dat is erg boeiend. Je moet je voortdurend aanpassen, zorgen dat je het werk op elk niveau aankunt en behartigt.' En dan is er natuurlijk nog het speuren zelf. 'Een zaak oplossen geeft echt een kick: *Yes! We hebben de dader geklist!*' □

'Résoudre un dossier criminel, c'est pour cela qu'on y va'

Het octopuscomplex est le deuxième roman policier de Christian De Coninck. Il s'agit d'un récit poignant, un livre destiné aux lecteurs désireux de savoir juste dans les moindres détails comment fonctionne la recherche policière. Pour cause, car l'auteur a des informations de première main. Dans la vraie vie, De Coninck est commissaire de police et porte-parole de la police locale Bruxelles Capitale Ixelles. 'Je lisais un roman qui contenait une énorme erreur de procédure et je me suis dit: je sais faire mieux que ça. Lorsque je suis tombé malade il y a quelques années, je me suis mis à écrire. Cela m'occupait et avait un effet thérapeutique. Mais je ne ressens pas d'envie irrésistible d'écrire. C'est un simple hobby. Entre-temps je travaille au livre numéro huit.' Devenir policier, cela était un rêve d'enfance. 'Dans le temps, à l'école, lorsqu'on jouait criminels et police, j'étais toujours l'agent', dit-il en riant. 'Résoudre une affaire, ce me donne d'ailleurs toujours un 'kick.' De Coninck habite Zellik, mais ses livres respirent Bruxelles, la ville de sa jeunesse. 'Zellik s'est urbanisée. C'est presque Bruxelles.'

Het Gewestelijk Expresnet (GEN) is in volle opbouw. Het net van treinverbindingen garandeert vanaf 2016 elke vijftien minuten comfortabele treinritten op de vijf belangrijkste assen naar de hoofdstad. Zowat elke stopplaats of halte in een straal van dertig kilometer rond Brussel wordt gemoderniseerd. Deze maand bekijken we Lijn 161 Brussel-Ottignies.

TEKST Bart Claes | FOTO Kris Mouchaers

Lijn 161 Van vleermuizen en wachthuisjes

Infrabel heeft sinds begin dit jaar de bouwvergunning van het Brusselse Gewest op zak voor Lijn 161. Daarmee zijn voor deze lijn alle vergunningen beschikbaar. Het traject Brussel-Ottignies is 22,4 kilometer. De spoorlijn wordt verdubbeld tot vier sporen. De stations en stopplaatsen van Watermaal, Bosvoorde, Groenendaal, Hoeilaart, Terhulpen, Genval, Rixensart, Profondsart en Ottignies worden gemoderniseerd en toegankelijker gemaakt. De werken in het Vlaamse en het Waalse Gewest zijn intussen al bijna twee jaar geleden gestart. Pas in 2015 is de volledige lijn klaar. Kostprijs: 580 miljoen euro.

Drie fasen

De werken in Hoeilaart verlopen in drie fasen. Nog tot juni 2008 wordt de spoorwegbedding over anderhalve kilometer in het Zoniënwoud uitgebreid. Infrabel vernieuwt de bruggen over de Vlaanderenveldlaan, de Karel Coppensstraat en de Engelselaan en er komen een aantal voetgangersbruggen. In een volgende fase (2008-begin 2010) wordt de rest van de spoorwegbedding in Hoeilaart over een lengte van drie kilometer uitgebreid en vernieuwt Infrabel de perrons in Hoeilaart en Groenendaal. In een laatste fase tot 2015 legt Infrabel de sporen aan en zijn de afwerking van de lijn en de testritten gepland. Het huzarenstukje tot dusver was het verplaatsen van het beschermde, negentiende-eeuwse wachthuisje in Groenendaal. De aannemer bouwde een betonnen constructie en wielen

onder het huisje en reed er eenvoudigweg veertig meter verder mee. De hele verhuisoperatie duurde amper twintig minuten.

In tegenstelling tot in veel andere gemeenten klinkt er weinig bewonersprotest uit Hoeilaart. Geen buurtcomités die met petitie zwaaien, geen inwoners die klagen over hinder. 'De communicatie tussen Infrabel, de gemeente en de inwoners verloopt goed', stelt burgemeester Tim Vandeput (Open VLD). 'Er is altijd wel een beetje wreveld als er wordt gewerkt, maar de inwoners zijn steeds tijdig op de hoogte gebracht. De grootste infrastructuurwerken zijn trouwens al achter de rug.' In 2009 komt er wel nog een nieuwe tunnel aan het station van Groenendaal. Ook de Terhulpensesteenweg gaat onder de sporen door en verschuift richting Groenendaalsesteenweg. 'Uiteraard zal dat nog enige hinder opleveren. Maar in Hoeilaart zijn we tevreden over het verloop van de werken', aldus de burgemeester.

Bruxelles Nature

Het traject door het Zoniënwoud is gebonden aan enkele milieumaatregelen. Er komen diverse wildpassages, geluidswerende muren in het wandelgebied en installaties waar vleermuizen kunnen huizen. Deze dieren genieten immers Europese bescherming. Toch zijn deze maatregelen volgens enkele Brusselse natuurorganisaties onvoldoende. Onder de koepel van vzw Bruxelles Nature vragen ze om de bouwvergunning bij te sturen. Ze noemen de vergunning 'onvolledig,

niet nauwkeurig en incoherent'. Volgens hen zijn er onvoldoende passagemogelijkheden voor dieren. De verenigingen dreigen met een klacht bij de Raad van State.

Brussel en Wallonië

De aanleg van de verbinding van Watermaal tot aan Josaphat is het grootst geplande werk in Brussel. Infrabel investeert 390 miljoen euro, de federale overheid 20 miljoen euro. De lijnen 161 (Brussel-Namen) en 26 (Halle-Vilvoorde) worden verbonden door een dubbelsporige tunnel van 1.250 meter vanaf Brussel-Schuman tot Meiser. De tunnel komt onder de wegtunnel naar Kortenberg. Het tracé gaat vervolgens onder het Jamblinne de Meuxplein en de Plaskyiaan. Er komen twee nieuwe haltes: Arcaden op lijn 26 en Mouterij op lijn 161.

In Wallonië is het opvallendste werk allicht de opwaardering van het station van Ottignies, het op één na drukste station ten zuiden van de taalgrens. Er komen twee nieuwe loopbruggen naar de zes perrons, liften, handelszaken, een nieuw tractiestation en een seinpost. Er komt ook een parkeerterrein met drie niveaus, goed voor duizend wagens. De parkeerterreinen aan de stations van Terhulpen, Genval en Rixensart worden uitgebreid met 150 tot 200 plaatsen. □

Info

Heb je vragen? De communicatiecel van Infrabel is te bereiken op 02-525 22 12.

AGENDA RANDUIT

van 5 mei
t.e.m. 4 juni

Hilarische circusshow met lesje

FAMILIEVOORSTELLING In een Marokkaanse zigeunertent brengen Theater Stap en Froe Froe de voorstelling *ROM*, een spectaculaire bewerking van de stille zwart-witfilm *The Unknown* van **Tod Browning**. Sarina, de

autistische dochter van de circusbaas, heeft een boontje voor de messenwerper Alonzo, die doet alsof hij geen armen heeft. Van hem heeft ze geen handtastelijkheden te vrez. Maar bij het reizende gezelschap hoort ook een opvliegende krachtpatser, die zijn zinnen op haar heeft gezet. Zijn vuisten jeuken zodra er bemoeizuchtige mannen in de buurt komen. Wanneer de vader van het meisje omwille van zijn discriminerende uitspraken wordt gewurgd, valt de armloze Alonzo buiten verdinking. Toch staat hij niet zuiver in zijn schoenen. Maskers, poppen en videobeelden vullen het acteurspel aan. In tegenstelling tot de film is er ook livemuziek. Het stuk stelt niet alleen vragen bij onze houding tegenover lichamelijke en verstandelijke gehandicapten. Zonder al te moralistisch te worden, vergelijkt regisseur **Marc Maillard** opportunistisch met eerlijk gedrag. De stevig uitgedoste acteurs wurmen zich geregeld tussen de toeschouwers.

LD

Woensdag 21 mei, 20.00
22 en 23 mei, 10.00 en 13.30
Overijse, Markthal, info 02-687 59 59
(cc Den Blank)

Grensverleggende muziek van bonte fanfare

MUZIEK Buurtbewoners van de voormalige Kortrijkse textielsite Vetex staken vier jaar geleden de koppen bij elkaar om een wijkfeest te organiseren zodat ze elkaar beter zouden leren kennen. Daaruit groeide het Orchestre International du Vetex. Muzikanten van allerlei slag maken deel uit van deze bonte fanfare, die sindsdien al heel wat straattheaterfestivals afschuurde. Ook in een concertzaal brengt het befaamd geworden ensemble een aanstekelijke muziekmix. Het repertoire varieert naargelang de samenstelling van de groep. Vaak volstaan enkele noten om het publiek in vervoering te brengen en te laten rechtveren zodat het een vrolijke boel wordt. Opwindende latino, vitale polka en swingende salsa worden afgewisseld met weemoedige zigeunermelodieën en energieke klezmermuziek. Vorig jaar sleepte de formatie omwille van haar grensverleggende karakter de Beyond Publieksprijs in de wacht. Wie de groep nu bezig hoort, waant zich eerst in een Balkanland om meteen daarna weg te dromen over Sicilië, Cyprus of Latijns-Amerika.

LD

Zaterdag 24 mei, 20.30
Dilbeek, cc Westrand, info 02-466 20 30

Les Trutttes zien het rood

MUZIEK Miss Booby Lejeune heeft haar torenkapsel nog een beetje opgehoogd. Met **S.S. Sly** heeft ze de voorbije maanden weer een resem nieuwe coversongs ingestudeerd. De kraakwitte kostuums van de voorbije seizoenen krijgen in *The year of the Red* een bloederig kleurtje. Gitarist **Phil The Face**, bassist **Ph. Morris**, toetsenist **W. Keys** en drummer **Animal G.**, alias **Gerrit De Cock**, vieren dit Olympisch jaar met een verse theatershow. Met een record aantal optredens hopen ze zichzelf de komende maanden te overtreffen. Gewapend met een zonnebril kunnen ze zich beschermen tegen het al te felle licht. Ze worstelen zich als ijverige ratten door hun nachtelijk repertoire. Pas dan worden ze bij het ochtendgloren als vijf frisse knapen en één doortastende meid herboren. Hoewel dit prettig gestoord sextet zijn muzikale waren als Les Trutttes aan de man

brengt, wordt elke zeurpiet meteen op zijn plaats gezet.

LD

Vrijdag 9 mei, 20.00 (première)
Kraainem, cc de Lijsterbes, info 02-721 28 06

NIETTE
MISSEN

© Jos Knaepen

Jazz met Zuid-Afrikaanse soul

MUZIEK Tutu Puoane wordt in één adem genoemd met Nina Simone en Billie Holiday. Hun repertoire heeft ze zo goed onder de knie dat ze deze legendarische zwarte diva's incarneert in een hommagemusical. De Zuid-Afrikaanse zangeres leerde van haar moeder hoe ze haar stem moest plaatsen. Haar grootvader begeleidde hen in de township van Pretoria aan de piano. Daar heeft ze nog de laatste dagen van het apartheidsregime meegemaakt. Om haar talent uit te puren, trok ze naar het Haags conservatorium. Jack Van Poll haalde haar zes jaar geleden voor de

eerste keer naar ons land. Dit seizoen deelt ze het podium met pianist **Ewout Pierreux**, contrabassist **Guus Bakker** en drummer **Jasper van Hulst**. Met hen kan ze bewijzen dat ze soul in haar bloed heeft. Die leunt echter meer aan bij de freejazz dan bij de commerciële Tamla Motown of Chicago sound. In Zuid-Afrika kende de zwarte muziek immers een andere evolutie dan in de Verenigde Staten.

LD

Donderdag 22 mei, 20.15

Beersel, cc de Meent, info 02-359 16 00

Aansporen tot reflectie

KUNSTENFESTIVAL Theatermakers, choreografen en plastische kunstenaars belichten de werkelijkheid vaak vanuit onverwachte invalshoeken. Hun authentieke benadering stimuleert de reflectie, die eventueel uitmondt in nieuwe perspectieven. Het einde van een natie en de teloorgang van de huidige menselijke beschaving zijn sleutelthema's van het Kunstenfestivaldesarts 08, dat deze maand met dertig producties op twintig verschillende locaties de hoofdstad overspoelt.

'Elk einde genereert een verlangen naar een nieuw begin', betoogt artistiek directeur **Christophe Slagmuylder**, die twee jaar geleden Frie Leysen is opgevolgd. 'Als internationaal festival hebben we oog voor de diversiteit. Bij de samenstelling van het programma hebben we ons afgevraagd hoe we in de geglobaliseerde samenleving zoveel mogelijk aparte stemmen kunnen samenbrengen. We hopen alleszins de dialoog tussen de verschillende gemeenschappen te bevorderen.'

Op het Martelarenplein presenteren de acteurs van de kvs en Transquiquennal tijdens het openingsweekend onder leiding van **Koen Theys** een spectaculair 'tableau vivant' dat is geïnspireerd op het patriottisch *Tafereel van de septemberdagen in 1830* van Gustave Wappers. Net als op het schilderij zorgen paarden en honden voor de nodige dynamiek. Met een knipoog naar de huidige perikelen rond de staatsvorming zullen tegenstrijdige kreten te horen zijn. 'Vive le roi!' en 'Vive la république!' kunnen elkaar overstemmen. (10 mei, 22.00)

Een andere gangmaker van het festival is de Duitse componist **Heiner Goebbels**, die met zijn klankmachine een hommage brengt aan de wind, het water en de andere natuurkrachten. Vijf piano's produceren muziek zonder

dat er een uitvoerder te bespeuren valt. (van 9 tot 12 mei) Hoe het met de wereld zou kunnen aflopen, tonen de beelden van brandende wouden, smeltende gletsjers en onder water gelopen steden die **Kris Verdonck** selecteerde voor *End*. Terwijl in deze apocalyptische voorstelling getuige **Johan Leysen** het onheil beschrijft dat de mensheid treft, trekken op de scène figuren en machines in processie voorbij. (van 9 tot 13 mei)

Over de benarde toestand van etnische minderheden handelt *Tempest II*, een schrijnend vervolg op *De Storm* van Shakespeare. De Samoaanse theatermaker en choreograaf **Lemi Ponifasio** brengt voor deze parabel over de tentakels van de macht performers voor het voetlicht die afkomstig zijn van de Polynesische eilanden. Een Maori activist focust op de Britse zeevaarder James Cook, die eeuwen geleden de Stille Zuidzee exploreerde. (van 15 tot 17 mei)

De Braziliaanse choreograaf **Bruno Beltrão** werkt zowel met professionele danseres als met 'hangjongeren'. Wie zich aansluit bij de Grupo de Rúa de Niterói kan zich in de breakdance en de hiphoptechnieken vervolmaken. Zo wordt dans een instrument voor sociale emancipatie. (van 12 tot 18 mei) In het Monnaie House kunnen nieuwsgierige festivalbezoekers dagelijks pittige telefonische gesprekken voeren met bedienden-performers in een callcenter in Calcutta. Zij zijn opgeleid door de excentrieke theatermakers van Rimini Protokoll.

Ludo Dosogne

Kunstenfestivaldesarts 08

Van 9 tot 31 mei

De Beursschouwburg fungeert als festivalcentrum

info 070-22 21 99

Het volledige programma vind je op www.kfda.be.

© SCUMECK

Bruno Beltrão en Thiago Hortala

Waterdragers en zeeschuimers op Zinneke Parade

PARADE Stille waters hebben diepe gronden. In de Brusselse wijkcentra, verenigingen en scholen kwamen de voorbije maanden vele verborgen talenten boven water, die voor de laatste zaterdag van mei een artistieke optocht klaarstomen om van te watertanden. Het blauwe goud, zoals het gros van de ecologisten H₂O in zijn meest zuivere vorm noemen, is dit jaar het centrale thema van de Zinneke Parade.

Het initiatief ontstond in het kader van Brussel 2000. Om de metropool een feestelijker imago te geven en het samenhangingsgevoel van de bewoners te versterken, dokterden artiesten, sociale werkers, stadspanners en communicatiespecialisten deze variant van het stadscarnaval en het straattheater uit. 'Zinneke' verwijst naar de overdekte Zenne en de straathonden die ervoeger werden ingegoooid. Ondertussen is het woord geëvolueerd tot een geuzennaam voor de inventieve, Brusselse wereldburger.

'Voor deze parade waren er tot in de verste uithoeken van de stad kweekvijvers en zenuwcentra', zegt artistiek coördinator **Matteo Segers**. 'Muzikanten, theatermakers, kledingontwerpers en scenografen werkten zich uit de naad rond het thema 'water'. Uiteindelijk zullen er 2.400 mensen optreden in de stoet, die uit 23 'zinnodes' bestaat. Elke zinnode beeldt een eigen verhaal uit. In verenigingen, scholen, jeugdclubs en verzorgingstehuizen kregen de plannen vorm. In de aanloopfase kon elke geïnteresseerde in workshops een taak of rol kiezen die bij hem past.'

Wanneer de Zinneke Parade op zaterdagmiddag door de centrale boulevards van

de hoofdstad trekt, zullen sommige verklede figuren de omstanders met verkwikkend water besprenkelen. De waterkanonnen van de politie blijven op stal. Het kostbare goedje mag immers niet verspild worden, zoals de dorstige personages met de verschroepde huid van de 'anadipsie zinnode' suggereren. Een andere groep processiegangers koestert de laatste zuivere waterdruppel als een relikwie. Het Atlanteam musicert en jongleert zonder water of speeksel te gebruiken. De waterridders van het Body Baxter Team zijn dan weer bedreven in het percussiespel. Zij moeten de beperkte voorraad vocht verdedigen. Een tweehonderdtal zangers, dansers en instrumentalisten brengen een mobiele opera, die geïnspireerd is op Wagners 'Rijn-goud'. In een groot droomaquarium moeten de hybride wezens het opnemen tegen de Vervuillende Reus. Met liederen, dansjes en luchtbellen kunnen ze hem in slaap sussen. Maar de alligator, die uit de vijvers van Elsene is ontsnapt, valt moeilijker te temmen. Architectuurstudenten van de Gentse universiteit ontwierpen elf artistieke installaties, die over het hele parcours worden gespreid. Op de vooravond van de parade zijn er Blijde Intredes. Elke zinnode doopt daar zijn reuzenmarionet.

Ludo Dosogne

Zinneke Parade

Zaterdag 31 mei, 13.00-17.00

Brussel, stadscentrum, info 02-214 20 07

Op zoek naar Johan en de Alverman

TENTOONSTELLING Eén van de succesvolste jeugdseries van de openbare omroep was ongetwijfeld *Johan en de Alverman*. In het kader van vijftig jaar Vlaamse Televisie werden enige tijd geleden alle afleveringen opnieuw uitgezonden. In het kasteel van Gaasbeek, waar de reeks gedeeltelijk werd opgenomen, wordt vanaf 6 mei de interactieve tentoonstelling *Jij willen Rosita?* georganiseerd.

In de kamers waar gefilmd is, worden op flatscreens scènes uit het feuilleton geconfronteerd met hedendaagse beelden. Meteen valt op hoe televisie tijdens de voorbije decennia is geëvolueerd. Verhalen werden vroeger langer uitgesponnen, de beelden waren zwart-wit. Het huidige parcours is zowel voor jongeren als ou-

deren een leerrijke ervaring. Ze kunnen nagaan in hoeverre de serie de tijd heeft getrotseerd. Het trage verloop contrasteert met de haast en de vloed aan speciale effecten waarmee televisieprogramma's tegenwoordig worden gerealiseerd. De serie kan door de toverkunsten en de strijd tussen goed en kwaad als een voorloper worden beschouwd van de films van Harry Potter en *The Lord of the Rings*.

Van dinsdag 6 mei tot zondag 22 juni, 10.00-18.00

Rondleidingen met educatieve gids voor klassen lager onderwijs op aanvraag. Gaasbeek, Kasteel van Gaasbeek, info 02-531 01 30

Star Wars-expo onthult filmge

TENTOONSTELLING Het Pentagon broedt al jaren op plannen voor een ruimteschild dat de langeafstandsraketten van vijandige staten zou moeten vernietigen voor ze op aarde neerkomen. In de Star Wars-films blijft het gelukkig allemaal sciencefiction. Maar de gefantaseerde figuren en hun belevenissen zijn ondertussen zo populair dat er een grootse tentoonstelling aan gewijd wordt. Na Londen, Parijs en Lissabon is Brussel aan de beurt.

Sinds half februari verwelkomen wandelende robots en futuristisch geklede krijgers jong en oud voor een Jedi Experience in de kelders van Tour & Taxis. Daar worden ruimtetuigen, rekwietsen, kostuums en maquettes van de zesdelige filmreeks getoond. De optische illusies en de gebruikte technieken worden uitvoerig toegelicht.

Star Wars speelt zich af in een versterrenstelsel. De eeuwige strijd tussen goed en kwaad is het centrale thema. Het geslacht Skywalker is

voorbested om het evenwicht tussen de positieve en de negatieve krachten te herstellen. Al in 1977 bracht **George Lucas** zijn allereerste Star Wars-film *A new hope* uit, waarop **Irvin Kershner** met *The Empire Strikes Back* en **Richard Marquand** met *Return of the Jedi* voortborduurden. In 1999 verraste Lucas de snel groeiende Star Wars-aanhang met een tweede trilogie, die de voorgeschiedenis vertelt. *The Phantom Menace*, *Attack of the Clones* en *Revenge of the Sith* moesten op visueel vlak de eerste reeks overtreffen door speciale effecten te gebruiken die in de jaren zeventig nog niet bestonden. De tentoonstelling opent met deze 'prequel'. Over elke planeet wordt – alsof hij echt bestond – geografische en meteorologische informatie verschaft. De landschappen hebben een woestijnachtig, vulkanisch of poolachtig karakter. De bewoners hebben er hun levenswijze op afgestemd.

De meeste expositiestukken komen uit de studio's van Lucas Film in Californië. De starfighter aan de hoofdingang weegt meer dan

Eva Yerbabuena

Passionele muziek en dans

FLAMENCO Tot nog toe kwam flamenco slechts mondjesmaat aan bod in Bazar. Met *Son del Sur* (klank van het zuiden) komt daar verandering in. De eerste editie van dit festival biedt een staalkaart van wat de vurige adepten van dit passioneel muziek- en dansgenre in de toekomst mogen verwachten.

In de openingsfilm *Morente Sueña la Alhambra* horen we niet alleen de befaamde flamencozanger **Enrique Morente**, maar ook zijn Algerijnse collega **Khaled**. Ze krijgen het gezelschap van de gitaristen **Pat Metheny** en **Juan Habichuela**. Ook choreografe **Blanca Li** is van de partij. Dat het Alhambra in Granada als locatie werd gekozen, onderstreept hun affiniteit met de islamitische cultuur. Morente werd in de jaren veertig in de buurt van dit rode monument geboren. Om zeker niet te verstarren, nam hij zelfs flamencomuziek op met een punkrockgroep.

Son de la Frontera inspireert zich op de meeslepende melodieën van **Diego del Gastor** (1908-1973). Ook dit ensemble trekt de flamenco open en voegt er een vleugje pop en jazz aan toe. Tresspeler **Raul Rodriguez** kruidt de muziek met Cubaanse gitaarklanken. In zijn film *Bailaores*, die de openingsdag afrondt, portretteert **Albertina Pisano** in een Madrileens en Sevillaans landschap vier opmerkelijke dansers: **Rafaela**

Carrasco, Israel Galván, Andrés Marín en **Belen Maya**.

Belen Maya deelt daags nadien het podium met **Merche Esmeralda** en **Rocio Molina** in de choreografie *Mujeres* (vrouwen). De drie dansers vertegenwoordigen niet alleen drie generaties, maar ook drie uiteenlopende stijlen.

Op zondag 18 mei worden in het kader van Feest in het Paleis flamenco dansinitiaties gegeven. Daar worden zowel de basisbewegingen aangeleerd als de begrippen uitgelegd. Ook zijn er optredens van gitarist **Javier Conde** en zangeres **Amparo Cortés**. Malgama integreert flamenco in een circusact. Spaanse wijnen en tapas zijn er in overvloed.

Onder het motto *Verso a verso* trachten zangeres **Carmen Linares** en acteur **Nicolás Dueñas** op zaterdag 24 mei via de Spaanstalige poëzie door te dringen tot het hart van de flamenco. Gevoelige teksten van **Federico García Lorca** en poëtische ontboezemingen van **Jorge Luis Borges** worden afgewisseld met hartstochtelijke flamencoverzen. Het festival wordt daags nadien afgerond met de choreografie *Santo y Señá* van **Eva Yerbabuena**. Ook deze choreografe verlegt de grenzen. Ze was al een opvallende verschijning in enkele toonaangevende flamencofilms. Steeds combineert ze kracht en gratie. Als ze door danscritici wordt geprezen, is het omdat haar expressieve bewegingstaal aanleunt bij cultfiguren als Carolyn Carlson en Pina Bausch.

Ludo Dosogne

heimen

een ton. Het gevaarte contrasteert met de minuscule modellen van de podracers. Er wordt uit de doeken gedaan hoe de cineast erin slaagt om met simpele wattenstaafjes een joelende menigte in een stadion op te roepen. Naast de objecten worden filmfragmenten getoond. In alle zalen vang je ook flarden op van de suggestieve 'soundscape' van **John Williams**. Wie wil weten hoe de lichtwaarden het effectiefst worden gebruikt, kan daarvoor een snelcursus volgen bij de Jedi-instructeurs. In de theaterzaal kun je vervolgens in een laserwaardgevecht met Darth Vader uittesten hoe sterk je bent. Wie aan het Green Screen experiment deelneemt, ontvangt een dvd waarop je zelf in een beroemd Star Wars-tafereel meespeelt.

Ludo Dosogne

Star Wars, the exhibition

Tot 1 juni, dagelijks van 10.00 tot 18.00,

vrijdag en zaterdag tot 19.00

Brussel, Tour & Taxis, info 02-663 14 00

Malgama

Flamencofestival Son del Sur

Van 16 tot 25 mei

Brussel, Bozar, info 02-507 84 00

Het volledige programma vind je op

www.bozar.be

Kwartslag

Een greep uit het Kwartslagaanbod voor deze maand

De tragiek van Sœur Sourire

THEATER Om zich voor te bereiden op haar comeback trainde Sœur Sourire in 1981 intens haar lichaam. Maar op een elektronische 'remake' van *Dominique* door een sportieve lekenzuster zat niemand te wachten. Toen ze enkele jaren later wegens achtergehouden auteursrechten in geldnood raakte, pleegde de Zingende Non, die met haar kristalheldere stem ooit één had gestaan op de Billboard Top 100, met haar boezemvriendin Annie Pécher zelfmoord.

Marijke Pinoy verdiepte zich in haar dagboeken en distilleerde er met Compagnie Cecilia een kregelige voorstelling uit. Ze belichaamt echter niet Sœur Sourire, maar kruipt in de huid van Jeanine Van den Bulcke, een fan van het eerste uur, die voor haar idool niet onderdoet. Ook zij heeft grote, idealistische plannen maar loopt enkel ontgoochelingen

op. Wanneer ze in haar huis twee vluchtelingen opneemt, hoopt ze die zowel spiritueel als familiaal aan zich te binden. Met het Bosnische weeskind Dominique kan ze echter moeilijk overweg. Ook de Congolese vrouw Donatienne laat zich niet zomaar in een keurslijf dwingen. De rollen heeft Marijke Pinoy toevertrouwd aan haar zoon **Gilles Vandecaveye** en voormalige Zap Mama zangeres **Cecilia Kankonda**. **Luc Maddelein** leverde het documentatiemateriaal. De chansons van Sœur Sourire worden tijdens de voorstelling niet vertolkt. Wel wordt via de figuur van Jeanine Van den Bulcke duidelijk hoe tragisch haar bestaan moet geweest zijn.

LD

Vrijdag 23 mei, 20.15

Grimbergen, cc Strombeek,

info 02-263 03 43

De Storm in een notendop

THEATER Met zijn kleinschalige Hamletbewerking bij HetPaleis bewees regisseur **Piet Arfeuille** al eerder dat Shakespeare zelfs met beperkte theatrale middelen het jonge publiek kan bekoren. Met *De Storm* (The Tempest) gaat hij op de ingeslagen weg verder. Vijf acteurs volstaan voor zijn ingekorte versie. De magische momenten blijven echter bewaard. **Bart Clement** ontwierp het sobere toneelbeeld en Kreng zorgt voor het geluidsdecor.

Prospero leeft met zijn dochter Miranda in ballingschap op een afgelegen eiland. Zijn jongere broer Antonio houdt hem op een

slinkse wijze van de troon. Maar de tijd van afrekening is gekomen. Met de hulp van een geest ontketent hij een storm, waardoor zijn inhalige broer, de koning van Napels en prins Ferdinand schipbreuk lijden. Wanneer de knappe troonpretendent Miranda ontmoet, ontluikt een romance. Maar daar is niet iedereen mee gediend. Nobele verlangens worden overschaduwd door verschrikkelijke waarheden. Toch komt het uiteindelijk allemaal goed.

LD

Vrijdag 16 mei, 20.30

Dilbeek, cc Westrand, info 02-466 20 30

De KVS, het Kaaitheater en de cultuurcentra Westrand en Strombeek zetten elke maand een Kwartslagvoorstelling in de kijker. Met de Kwartslagpas (28 euro) kunnen dit seizoen vier van deze voorstellingen worden bijgewoond, waarvan één in elk theater. www.kwartslag.be

AGENDA

PODIUM-
KUNSTEN

THEATER

Donderdag 8 mei, 20.15
(inleiding, 19.45)

Nietzsches tranen door De Tijd
cc Strombeek,
Gemeenteplein, Grimbergen
02-263 03 43

Zaterdag 10 mei, 20.00

Collagevoorstelling geïnspireerd op de film Moulin Rouge en de Griekse mythe Orpheus en Eurydice door Academie Orfeus
cc de Meent,
Gemeenveldstraat 34, Alseberg
02-359 16 00

Vrijdag 16 mei, 20.30

De Storm door HetPaleis
Zie pag. 17
cc Westrand,
Kamerijklaan, Dilbeek
02-466 20 30

Zaterdag 17 mei, 20.00

Zonder iets om het lijf
door De Zonderlingen
cc de Lijsterbes,
Lijsterbessenbomenlaan 6,
Kraainem
02-721 28 06

Woensdag 21 mei, 20.00

ROM door Theater Froe Froe en Theater Stap
Zie pag. 13
Markthal,
Stationsplein, Overijse
02-687 59 59 (cc Den Blank)

23 en 24 mei, 20.15

Soeur Sourire
door Compagnie Cecilia/De Werf
Zie pag. 17
cc Strombeek,
Gemeenteplein, Grimbergen
02-263 03 43

30 en 31 mei, 20.30

De Kollega's door 't Arsenaal
cc Westrand, Kamerijklaan,
Dilbeek
02-466 20 30

JEUGD- EN FAMILIEVOORSTELLINGEN

Zondag 11 mei, 15.00

Stradi en Viola gaan op vakantie
door Symfollies in c klein
cc De Muze van Meise,
Brusselsesteenweg 69, Meise
02-268 61 74

Zaterdag 17 mei, 19.30

Double Tour door cie Balad'eux
(8+)
cc de Zandloper,
Kaasmarkt 75, Wemmel
02-460 73 24

Woensdag 21 mei, 15.00

De Suske en Wiske Theatershow - De Schimmige Schurken
door Geert Allaert
Theaterproducties (5+)
cc Westrand,
Kamerijklaan, Dilbeek
02-466 20 30

Zondag 25 mei, 15.00

Zepp! door Kollektief D&A (4+)
cc Westrand,
Kamerijklaan, Dilbeek
02-466 20 30

DANS

Zaterdag 17 mei, 20.00

Zondag 18 mei, 15.00
Dance Divas
door Dansgroep Deadline
cc Den Blank,
Begijnhofplein 11, Overijse
02-687 59 59

Zondag 25 mei, 15.00

Optreden dansgroep DOSIDO
Gemeentelijke feestzaal,
Grote Baan 222, Drogenbos
02-377 12 31

Zaterdag 31 mei, 17.30 en 20.30

Dansshow The Jump Junkies Dance Company
cc de Boesdaalhoeve,
Hoevestraat 67,
Sint-Genesius-Rode
0494-48 34 09

SENIOREN

19, 20, 21 en 22 mei

Meireis
cc Westrand,
Kamerijklaan, Dilbeek
02-466 20 30

HUMOR

Vrijdag 16 mei, 20.30

Morimos Solamente
door Alex Agnew
Pachthof Stroykens,
Merenstraat 19, Duisburg
02-769 20 92

Vrijdag 16 mei, 20.00

Trio van Plezier: Youssef, Denis Nowé en Henk Rijckaert
cc De Muze van Meise,
Brusselsesteenweg 69, Meise
02-268 61 74

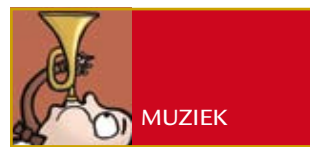
Zaterdag 12 mei, 21.00

Chris Coremans
't Smiske,
Gemeenteplein 7, Asse
02-306 68 55

LITERATUUR

Zaterdag 17 mei, 14.30-15.30

Leesfoor
Voorleesuurkje voor kinderen van 4 tot 10 jaar
Bibliotheek Beersel,
Brusselsesteenweg 77 c, Alseberg
02-359 16 21

MUZIEK

Donderdag 8 mei, 14.00

Jacky Lafon
cc De Muze van Meise,
Brusselsesteenweg 69, Meise
02-268 61 74

Vrijdag 9 mei, 19.00

Lente op de dansvloer
Een gezonde lentemix van lekker eten, stijlvol dansen en goede muziek
cc de Bosuil,
Witherendreef 1, Jezus-Eik
02-657 31 79

Vrijdag 9 mei, 20.00

The year of the Red
door Les Truttés (première)
Zie pag. 13
cc de Lijsterbes,
Lijsterbessenbomenlaan 6,
Kraainem
02-721 28 06

Vrijdag 9 mei, 20.30

Enamorado anonimo
door Està Loco (wereldmuziek)
cc De Muze van Meise,
Brusselsesteenweg 69, Meise
02-268 61 74

Donderdag 15 mei, 20.00

Luisteravond met Arthur De Vis: historie van de piano's
cc Den Blank,
Begijnhofplein 11, Overijse
02-687 59 59

Vrijdag 16 mei, 21.00

Angie Groep
Jeugdcentrum Moesjebaaz,
Steenweg op Ukkel 201, Beersel
02-359 18 38

Vrijdag 16 mei, 19.00

Radio Modern met Apollo Swing,
Daddy's Darlings en dj's Boppin'
Benvis Brothers
Muziekcentrum Nijdrop,
Doortstraat 4, Opwijk
052-35 61 65

Zaterdag 17 mei, 20.30

Kris De Bruyne: 40 jaar op tournee
cc Felix Sohie,
Gemeenteplein 1, Hoeilaart
02-657 05 04 (Dienst Cultuur)

Zaterdag 17 mei, 21.00

Fuif met Power Ranger TD
Muziekcentrum Nijdrop,
Doortstraat 4, Opwijk
052-35 61 65

Vrijdag 23 mei, vanaf 21.00

Bodyspasm
Foxylane (elektropop)
Fenikshof Grimbergen,
Abdijstraat, Grimbergen
02-263 03 43

Woensdag 23 mei, 21.00

Faces presents: Chris Clark (Warp) + Kong&Cortez
Muziekcentrum Nijdrop,
Doortstraat 4, Opwijk
052-35 61 65

Zaterdag 24 mei, 20.30

Orchestre International du Vetex
Zie pag. 13
cc Westrand,
Kamerijklaan, Dilbeek
02-466 20 30

Donderdag 24 mei, 21.00

Fuif Gerrit K Deluxe
Muziekcentrum Nijdrop,
Doortstraat 4, Opwijk
052-35 61 65

Woensdag 30 mei, 20.30

Amen Ra
Muziekcentrum Nijdrop,
Doortstraat 4, Opwijk
052-35 61 65

Vrijdag 30 mei, 20.30

Benefietconcert Brahim
cc Den Blank,
Begijnhofplein 11, Overijse
02-687 59 59

30 en 31 mei en 1 juni

Gemeentelijk Muziekfestival voor fanfares en harmonies
Pachthof Stroykens,
Merenstraat 19,
Tervuren (Duisburg)

Donderdag 31 mei, 21.00

Disco Party
Muziekcentrum Nijdrop,
Doortstraat 4, Opwijk
052-35 61 65

Zondag 1 juni, 11.00

Aperitiefconcert Thooover met gitaarduo Astrid Deppe en Flore Vankeirsbilck
cc Den Blank,
Begijnhofplein 11, Overijse
02-687 59 59

JAZZ

Zaterdag 5 april, 20.15

Nabucco van Giuseppe Verdi door de Nationale Opera van Boekarest
cc de Meent,
Gemeenveldstraat 34, Alseberg
02-359 16 00

Zondag 13 april, 11.00

Rosa Ventorum door Pamina
Feestzaal Westrand,
Kamerijklaan, Dilbeek
02-466 20 30

Zondag 13 april, 11.15

Pianorecital door Jan Lust
cc De Muze van Meise,
Brusselsesteenweg 69, Meise
02-268 61 74

Woensdag 23 april, 20.15

J. Brahms, L. Berkeley, C. Camilleri, J.D'Hoe
door Frescamente
cc Strombeek,
Gemeenteplein, Grimbergen
02-263 03 43

Zondag 27 april, 16.00

Kerkconcerten in Ossel: Schubert en Sjostakovitsj
Kerk van Ossel, Brussegem
02-460 73 24

Zondag 27 april, 11.00

Aurelie Guerreiro Viegas
cc Westrand,
Kamerijklaan, Dilbeek
02-466 20 30

Donderdag 22 mei, 20.15

Tutu Puoane Quartet
Zie pag. 14
cc de Meent,
Gemeenveldstraat 34, Beersel
02-359 16 00

KLASSIEK

Vrijdag 9 mei, 20.15

(nagesprek, 21.30)
J.S. Bach – Cellosuite nr 2 en nr 5
door Ilia Laporev
Abdijkerk, Grimbergen
02-263 03 43 (CC Strombeek)

Maandag 12 mei, 18.00

Messiaenconcert door het koor De 2de adem en BLINDMAN (4x4) o.l.v. Maarten Van Ingelgem
Museum Felix De Boeck,
Kuikenstraat, Drogenbos
02-377 57 22

Zaterdag 24 mei, 19.00

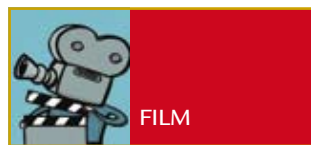
Bach's partitas door BLINDMAN ensemble o.l.v. Erik Sleichim
Sint-Kwintkerk,
Wolvertem
02-201 59 47 (overdag) of
052-30 01 66 ('s avonds)

25 mei en 1 juni, 15.00

Orgelconcert
Abdijkerk, Grimbergen
02-263 03 43 (cc Strombeek)

Zondag 1 juni, 10.30-18.00 en 20.00

Festivaldag: concert van Prometheus Ensemble
Kasteel van Gaasbeek,
Kasteelstraat 40, Gaasbeek
02-531 01 30

Maandag 5 mei, 20.30

Happy Together
cc Het Bolwerk,
Bolwerkstraat 17, Vilvoorde
02-255 46 95

Dinsdag 6 mei, 20.30

Paris
cc Strombeek,
Gemeenteplein, Grimbergen
02-263 03 43

Maandag 7 mei, 20.30

28 Weeks Later
Muziekcentrum Nijdrop,
Doortstraat 4, Opwijk
052-35 61 65

Woensdag 7 mei, 20.30

Sweeney Todd
cc Den Blank,
Begijnhofplein 11, Overijse
02-687 59 59

Donderdag 8 mei, 20.00

Aanrijding in Moscou
cc de Kam,
Beekstraat 172,
Wezembeek-Oppem
02-731 43 31

Dinsdag 13 mei, 20.30

Into the wild
cc Strombeek,
Gemeenteplein, Grimbergen
02-263 03 43

Woensdag 14 mei, 20.30

Juno
cc Den Blank,
Begijnhofplein 11, Overijse
02-687 59 59

Maandag 19 mei, 20.30

The Bucket List
cc Het Bolwerk,
Bolwerkstraat 17, Vilvoorde
02-255 46 95

Dinsdag 20 mei, 20.30

Sweeney Todd
cc Strombeek,
Gemeenteplein, Grimbergen
02-263 03 43

Woensdag 21 mei, 20.30

Step Up 2: The Streets
cc Den Blank,
Begijnhofplein 11, Overijse
02-687 59 59

Maandag 26 mei, 20.30

Love in the time of Cholera
cc Het Bolwerk,
Bolwerkstraat 17, Vilvoorde
02-255 46 95

Dinsdag 27 mei, 20.30

The band's visit
cc Strombeek,
Gemeenteplein, Grimbergen
02-263 03 43

Woensdag 28 mei, 20.30

The Bucket List
cc Den Blank,
Begijnhofplein 11, Overijse
02-687 59 59

Dinsdag 3 juni, 20.30

Love in the time of Cholera
cc Strombeek,
Gemeenteplein, Grimbergen
02-263 03 43

Van 18 april t.e.m. 19 oktober, doorlopend

Expo '58 in het KMMA
Koninklijk Museum
voor Midden-Afrika,
Leuvensesteenweg 13, Tervuren
02-769 52 46

Van 1 tot 31 mei, doorlopend

Kam Kiest voor Kunst: Marianne Staels
Cafeteria van cc de Kam,
Beekstraat 172,
Wezembeek-Oppem
02-731 43 31

**Van 3 mei t.e.m. 1 juni, ma-vrij:
9.00-17.00, za-zo: 11.00-16.00**

Chris Lomme in beeld

Een expositie van de beelden van het publieke leven van Chris Lomme

cc de Bosuil,
Witherendreef 1, Jezus-Eik
02-657 31 79

**Van 6 mei t.e.m. 22 juni,
10.00-18.00**

Jij willen Rosita?

Een educatief project in het voetspoor van Johan en de Alverman

Zie pag. 15
Kasteel van Gaasbeek,
Kasteelstraat 40, Gaasbeek
02-531 01 30

Tot 8 mei, doorlopend

How to Paint a Horse

door Walter Swennen
cc Strombeek,
Gemeenteplein, Grimbergen
02-263 03 43

**Van 10 t.e.m. 12 mei, 9.30-18.00
Ikebana**

De Belgische Sogetsuschool brengt Japanse bloemsierwerken in een typische eigentijdse stijl
Nationale Plantentuin van België, Domein van Bouchout, Nieuwelaan 38, Meise
02-260 09 70

**Van 10 mei tot 1 juni, doorlopend
Hedendaagse kunst**

cc Papeblok,
P. Vandersandestraat 15, Tervuren

Zondag 11 mei, 13.00-17.00

Schilderen in het park

Zie pag. 23
Park van Tervuren
www.furament.be

Tot 12 mei

**Fototentoonstelling
Femke Leemans**

Bar van cc de Meent,
Gemeenveldstraat 34, Alsemberg
02-359 16 00

Van 14 mei tot 9 juni

**Fototentoonstelling
Dieter Decuyper**

Bar van cc de Meent,
Gemeenveldstraat 34, Alsemberg
02-359 16 00

Van 16 t.e.m. 25 mei, doorlopend

Habotai

cc Den Blank,
Begijnhofplein 11, Overijse
02-687 59 59

**Van 16 mei tot 4 juni,
ma-vrij: 9.00-12.00 en
13.00-17.00, za: 9.00-12.00**

Over de Rand

40 foto's van de Vlaamse Rand van persfotograaf Michiel Hendryckx
Zie pag. 5
cc de Zandloper,
Kaasmarkt 75, Wemmel
02-460 73 24

Vrijdag 23 mei, 19.00

**Van 24 mei t.e.m. 1 juni,
14.00-18.00**

**2000 lightyears from home
(Lentesalon Verloren Uurke)**

cc De Muze van Meise,
Brusselsesteenweg 69, Meise
02-268 61 74

**Van 25 mei t.e.m. 11 augustus
APPELL**

Een internationale selectie van jonge hedendaagse kunstenaars presenteren hun werk op een speciale manier in het museum
Museum Felix De Boeck,
Kuikenstraat 6, Drogenbos
02-377 57 22

© Clemens Hollerer

Tot 31 mei, doorlopend

De Laatbloeiersacademie stelt tentoon

Foyer van cc de Meent,
Gemeenveldstraat 34,
Alsemberg
02-359 16 00

**Van 31 mei tot 12 oktober,
ma-zo: 10.00-17.00**

Lang leve de banaan

Een leerrijke tentoonstelling over de kromste aller vruchten en zijn duizend minder gekende varianten
Nationale Plantentuin van België,
Domein van Bouchout,
Nieuwelaan 38, Meise
02-260 09 70

© Nationale Plantentuin van België

Tot 1 juni, doorlopend

School van Tervuren in confrontatie met Europese tijdgenoten

Museum Hof van Melijn,
Melijnstraat 6, Tervuren
Beelden in de tuin en het atelier
Lindehof, Tervuren
www.furament.be
MET STEUN VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Tot 1 juni, doorlopend

Beelden in de tuin en het atelier

Lindenhof, Elke zijn Huis,
Lindeboomstraat, Tervuren
Hedendaagse kunst
Nettenberg, Tervuren
De vrouw in de kunst in Congo

Koninklijk Museum voor Midden-Afrika,
Leuvensesteenweg 13, Tervuren
02-769 52 46
www.furament.be
MET STEUN VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Tot 6 juni, do tot zo, 19.00-01.00

Foto-Grafisch 2008

door Peter Janssens
den Tat,
Kalenbergstraat 9, Dilbeek
02-569 56 17

**Tot 31 augustus,
di-vrij: 10.00-17.00,
za-zo: 10.00-18.00**

Hout't vast!

Hout en woud in Afrika

Koninklijk Museum voor Midden-Afrika,
Leuvensesteenweg 13, Tervuren
02-769 52 46

**Tot 2 november,
ma-zo: 11.00-18.00**

Kunst uit Zimbabwe

Modern beeldhouwwerk te koop en te keur in en rond de Oranjerietaverne
Nationale Plantentuin van België, Domein van Bouchout, Nieuwelaan 38, Meise
02-260 09 70

VOORDRACHTEN

Donderdag 8 mei, 19.00-22.00

Europa in jouw leven:

Roemenië: verleden, heden en toekomst

cc de Zandloper,
Kaasmarkt 75, Wemmel
02-454 54 01 (Arch'educ)

Vrijdag 9 mei, 20.00-22.00

Het gebruik van eetbare bloemen en kleurrijke groenten uit de hedendaagse tuin

Cultuurhoeve Mariadal,
Kouterweg 2, Zaventem
02-720 20 67 (VELT Zaventem)

Zaterdag 10 mei, 15.00-17.30

Licht en kleur aan de hemel door

Kwinten Van Weverberg

Volkssterrenwacht MIRA,
Abdijsstraat 22, Grimbergen
02-269 12 80

Woensdag 14 mei, 20.30

De wereld rond: De Mayas

door Paul Coessens
cc De Muze van Meise,
Brusselsesteenweg 69, Meise
02-268 61 74

Donderdag 15 mei, 19.00-22.00

Europa in jouw leven:

Stefan Blommaert deelt zijn impressies

Met minioptreden van Rodnichok (Oost-Europese muziek en dans)
cc de Zandloper,
Kaasmarkt 75, Wemmel
02-454 54 01 (Arch'educ)

Dinsdag 20 mei, 20.00

Kennismaken met religies en levensbeschouwingen:

vrijzinnig humanisme

door Frank Stappaerts
cc de Kam,
Beekstraat 172,
Wezembeek-Oppem
02-454 54 01 (Arch'educ)

Maandag 26 mei, 19.30
Mogelijkheden van zonne-energie
cc Den Blank,
Begijnhof 11, Overijse
02-454 54 01 (Arch'educ)

Vrijdag 30 mei, 19.30-23.30
Licht en kleur aan de hemel
door Kwinten Van Weverberg
Volkssterrenwacht MIRA,
Abdijstraat 22, Grimbergen
02-269 12 80

CURSUSSEN

Iedere dinsdag, 19.00 - 21.00
Country & Line dans
De Rank,
Hoeilaartse Steenweg 56, Maleizen
02-687 50 54

Dinsdag 6 mei, 19.00-22.00
**Scrapbooking: decoratie papier-
rand en hoekenversieringen,
mozaïekontwerp, puzzel, creativi-
teit met ponsen en tekstballonnen**
cc Westrand,
Kamerijklaan, Dilbeek
www.dolscrapplezier.be

6 mei en 3 juni, 14.00-17.00
Creatieve Namiddagen
**Klavertje4 Zelfzorg: creatief met
papier**
cc Felix Sohie,
Gemeenteplein 39, Hoeilaart
02-657 51 50

Vrijdag 9 mei, 14.00-16.30
ABC van de computer
**Eerste kennismaking
met de computer**
cc de Moelie,
Sint-Sebastiaanstraat 14,
Linkebeek
02-380 77 51

Dinsdag 13 mei, 19.00-22.00
**Scrapbooking: Embossing,
textuurplaten en eyelets**
cc Westrand,
Kamerijklaan, Dilbeek
www.dolscrapplezier.be

15 en 16 mei, 14.00-16.30
Word voor beginners
cc de Moelie,
Sint-Sebastiaanstraat 14,
Linkebeek
02-380 77 51

17, 24 en 31 mei, 9.30-12.30
**Grafiek Fabriek: Zap-art voor
kinderen tussen 6 en 12 jaar**
cc Strombeek,
Gemeenteplein, Grimbergen
02-263 03 43

Dinsdag 20 mei, 19.00-22.00
Scrapbooking: Naald en draad
cc Westrand,
Kamerijklaan, Dilbeek
www.dolscrapplezier.be

Zaterdag 24 mei, 9.00-16.00
**Leven met gemis. Studiedag
over rouw en rouwzorg**
cc de Zandloper,
Kaasmarkt 75, Wemmel
016- 24 39 42 (Zorg-Saam)

**26 mei en 2, 9, 16 en 23 juni,
19.00-21.30**
**22 en 29 mei en 5, 12 en 19 juni,
14.00-16.30**
Openluchtworkshop tekenen:
**Het landschap nodigt uit
tot creatie!**
cc Strombeek,
Gemeenteplein, Grimbergen
02-263 03 43

Dinsdag 3 juni, 19.00-22.00
**Scrapbooking: Weeftechniek
toepassen met papierstroken**
cc Westrand,
Kamerijklaan, Dilbeek
www.dolscrapplezier.be

Zondag 11 mei, 14.00
**Natuurwandeling in
het Zoniënwoud: bomen in bloei**
Start aan Bosmuseum,
Duboislaan 2, Hoeilaart
www.inverde.be

Zondag 11 mei, 14.00
Dag van het Park
Wandeling 'Bomen vertellen ...'
Start aan infostand
Keizerinndreef, Tervuren
Toerisme Tervuren, Markt 7,
Tervuren
02-769 20 81

Dinsdag 13 mei, 11.00
Eksterroog wandelgroep 55+
Start aan Euro volley center,
Beneluxlaan 22, Vilvoorde
02-377 59 70

Zondag 18 mei, 14.30
Wandeling Zuunvallei
Start aan parking gemeentehuis
Sint-Pieters-Leeuw
0479-98 00 88 (Natuurpunt
Leeuwse Natuurvrienden)

Zondag 25 mei
**Dag van het Park in teken
van bomen en mensen**
Programmaproject is vanaf
1 mei verkrijgbaar
www.bosengroen.be

Dinsdag 27 mei, 11.00
Eksterroog wandelgroep 55+
Start aan de abdij van Affligem,
Affligendreef, Meldert
02-377 59 70

Zondag 1 juni, 14.00
**Geleide wandeling langs het Wit-
herenpad door VTB Cultuur Meise**
Start aan de Sint-Martinuskerk,
Meise

11 mei en 1 juni, 8.00-12.00
Rommelmarkt
Grote Markt, Vilvoorde

Donderdag 14 mei, 20.00-22.00
**Opendeur documentatiecentrum
voor familiekunde Dilbeek**
Muziekacademie, Gemeenteplein,
Groot-Bijgaarden
02-466 44 05 (A. Janssens)

Zondag 18 mei, 11.00-17.00
Stadskriebels
Sportfeest in hartje Brussel
Org.: de sportdienst van de vgc
i.s.m Bloso
www.stadskriebels.be

Zondag 18 mei, vanaf 11.30
**Witte lunch: de groentekok Frank
Fol te gast in het kasteel
van Gaasbeek**
Kasteel van Gaasbeek,
Kasteelstraat 40, Gaasbeek
02-531 01 30

Vrijdag 23 mei
**Reclamevoorstelling en cocktail-
avond door jeugdraad Kraainem**
In het kader van het Weekend
van de Jeugd in Kraainem
cc de Lijsterbes,
Lijsterbessenbomenlaan 6,
Kraainem

23, 24 en 25 mei
**50 jaar vrije kleuter- en basisschool
Mater Dei in Wemmel**
met o.a. optreden van Marino
Punk en Johan Verminnen & Trio
Mater Dei,
Zalighedenlaan 16, Wemmel
02-461 39 56
Zaterdag 24 mei
**Voetbal- en volleybaltornooi
en randactiviteiten met drank,
versnaperingen en Vlaamse kermis**
door jeugdraad Kraainem
In het kader van het Weekend van
de Jeugd in Kraainem
Jeugdhuis De Villa,
Denayerstraat 78, Kraainem

Zondag 25 mei
**Uitstap naar de Zoo van Antwer-
pen door jeugdraad Kraainem**
In het kader van het Weekend van
de Jeugd in Kraainem

Zondag 25 mei, 14.00
**Kindernamiddag door jeugdraad
Zaventem**
Gemeentelijke sporthal,
Steenokkerzeelstraat 58-60,
Zaventem
www.jeugdraadzaventem.be
MET STEUN VAN DE VLAAMSE OVERHEID

**za: 9.00-18.00, zo: 13.00-18.00,
ma-vrij: 9.00-12.00 en
13.00-17.00**
Artotheek
Uitleendienst met kunstwerken
cc Den Blank,
Begijnhofplein 11, Overijse
02-687 59 59

Tijdens het pinksterweekend wordt er flink gefeest in de Vlaamse Rand. De Spaanse gemeenschap palmt op 10 en 11 mei het domein Drie Fonteinen in Vilvoorde in, de Griekse gemeenschap strijkt op pinkstermaandag neer in het provinciedomein van Huizingen.

TEKST Tina Deneyer

Spaanse en Griekse zon in Vlaamse Rand

Elk jaar opnieuw zakken tijdens het pinksterweekend zowat 20.000 mensen af naar het Vilvoordse domein Drie Fonteinen voor het Fiesta Rociera. Spanjaarden uit Vilvoorde, Brussel, Charleroi en zelfs uit Nederland, Duitsland en Frankrijk bouwen er twee dagen lang een groot feest ter ere van Nuestra Signora del Rocio. 'In Spanje

brengt die zogenaamde *Fiesta Rociera* of *Romeria* vier miljoen mensen op de been. Het feest duurt drie dagen, hier houden we het bij twee', legt de Vilvoordse Spanjaard José Frias Moreno uit. Hij is al jarenlang betrokken bij de organisatie van de Fiesta Rociera in Vilvoorde. 'Het feest is in 1990 voor de eerste keer georganiseerd. Toen was het een wijkfeestje voor honderd mensen. Nu krijgen we in domein Drie Fonteinen op twee dagen tijd bijna 20.000 mensen over de vloer. Na de misviering trekt een kleurrijke stoet met het beeld van Nuestra Signora del Rocio naar het domein. Twee dagen lang wordt er gefeest met tapas, wijn en heel veel Spaanse muziek. De Fiesta Rociera is hét feest bij uitstek voor de Spaanse gemeenschap in België. Elk jaar komen ook heel wat Belgen meevieren en dat doet ons heel veel plezier.'

De Spaanse gemeenschap van Vilvoorde is een van de grootste en meest hechte migrantengemeenschappen uit de regio. 'In Vilvoorde wonen bijna 2.000 Spanjaarden', zegt José Frias Moreno. 'Na de Tweede Wereldoorlog sloten de mijnen in het Andalusische Cordoba. Heel wat inwoners van de naburige dorpen Penarroya en Pueblo Nuevo emigreerden naar het Waalse Chatelineau om daar in de mijnen te werken. Toen ook die dicht gingen, trokken heel wat Spanjaarden naar Vilvoorde om in de fabrieken te komen werken. Onze gemeenschap is na al die jaren nog steeds erg hecht. De unieke sfeer tijdens de Fiesta Rociera is daar het beste bewijs van', besluit José Frias Moreno.

Feesten en banden smeden

Terwijl de Spanjaarden hun roes uitslapen op pinkstermaandag, zijn de Grieken

aan het feesten in het provinciedomein van Huizingen. Het patriarchaat van de Grieks-Orthodoxe Kerk organiseert samen met de vzw Community Events een groot feest met honingzoete baklava, Helleense retsina en Griekse muziek. 'Het Grieks feest is intussen al aan z'n 49e editie toe', vertelt Pandelis Sfakianakis van de vzw Community Events. 'We ontvangen elk jaar gemiddeld zo'n 10.000 bezoekers. Onze bedoeling is om het onderlinge begrip en het wederzijdse respect tussen de Europese volkeren te versterken en de banden tussen de Griekse en de Vlaamse gemeenschap nauwer aan te halen en natuurlijk ook eens flink te feesten.'

Het aantal Grieken dat in en rond Brussel woont, wordt op 10.000 geschat. Ook zij kwamen naar ons land op zoek naar werk. 'Heel veel Grieken kwamen terecht in de mijnen. Toen die sloten, trokken velen van hen naar Brussel en omgeving op zoek naar werk', legt Pandelis Sfakianakis uit. 'Veel Belgische Grieken van de derde generatie spreken geen Grieks meer en dat is jammer, maar dat betekent niet dat ze de tradities van hun land van oorsprong vergeten zijn. Het Grieks feest is de perfecte gelegenheid om andere mensen van de gemeenschap te ontmoeten. Het feest in het provinciedomein trekt ook heel wat Vlamingen en Walen aan die de Griekse sfeer komen opsnuiven. Ik kan ze geen ongelijk geven.' □

Info

De Fiesta Rociera vindt plaats op 10 en 11 mei in het domein Drie Fonteinen in Vilvoorde. Het Grieks Feest wordt gevierd op 12 mei vanaf 9.00 uur in het provinciedomein van Huizingen.

Le soleil espagnol et grec dans le Vlaamse Rand

Pendant le week-end de la Pentecôte, quelque 20.000 personnes se rendent annuellement à Vilvorde, au domaine Drie Fonteinen pour la Fiesta Rociera. Des Espagnols venus de Vilvorde, de Bruxelles, de Charleroi, voire même de nos pays voisins y font la fête pendant deux journées entières en l'honneur de la Nuestra Signora del Rocio. Le Lundi de Pentecôte, le patriarchat de l'église grecque orthodoxe y organise en collaboration avec l'asbl Community Events une grande fête avec du baklava, de la retsina et de la musique grecque dans le domaine provincial de Huizingen. 'Chaque année, nous recevons quelque 10.000 visiteurs. L'objectif est de renforcer le respect mutuel entre les peuples européens, de resserrer les liens entre les Communautés grecque et flamande et sans oublier, de faire la fête bien sur', nous explique Pandelis Sfakianakis.

Herman De Vilder

Kunstenfestival Furament in park van Tervuren

Schilders en boomzagers in open lucht

In navolging van de School van Tervuren kunnen schilders op 11 mei hun veldezel op hun voorkeursplekje in het park opstellen. Terwijl wandelaars commentaar leveren, penselen ze natuurgezichten.

TEKST Ludo Dosogne | FOTO Kris Mouchaers

Het evenement staat open voor alle beeldende kunstenaars. Her en der zullen er dus ook tekenaars en beeldhouwers met hun materiaal opduiken. De initiatiefnemers pakken dit evenement al van bij deze eerste editie groots aan, want ervaren kunstenaars zullen drie metershoge boomstammen met behulp van beitels en zagen tot sculpturen ombouwen. Om het gehoor niet te overbelasten zijn er oorbeschermers voorzien. Uit veiligheidsoverwegingen is de werkruimte van deze 'boomzagers' met hekken afgezet. Maar geïnteresseerden kunnen het hele werkproces van op afstand gade slaan. De schilders en houtsnijders creëren niet alleen nieuw werk. Ze kunnen ook vroeger vervaardigde schilderijen, tekeningen en beeldjes exposeren en verkopen.

Dansers en muzikanten animeren het parcours. Dansschool Split uit Tervuren pakt uit met dansdemonstraties in klassieke, Afrikaanse en op jazzmuziek geïnspireerde stijl. Tegen de achtergrond van het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika, waar in samenwerking met Furament een tentoonstelling loopt over vrouwelijke kunstenaars in Congo, treden djembé spelers op.

Inspiratie in open lucht

'Je kunt onze manifestatie vergelijken met Plein Air Ginneken, dat in augustus in het Nederlandse Breda wordt georganiseerd', legt Herman De Vilder uit. 'De belangstelling van publiek en kunstenaars voor ons driejaarlijks festival Furament neemt toe. Op verschillende plaatsen in Tervuren staan plaatselijke en buitenlandse kunstenaars op het programma', vertelt de ondervoorzitter van de

Vrienden van de School van Tervuren. 'Met deze openluchthappening komt er weer een nieuw aspect bij. Het zou mooi zijn, mochten in het prachtige kader van het park van Tervuren zoveel mogelijk liefhebbers kennismaken met het schilderen in open lucht.' Omdat er geen thema is opgelegd en er evenmin prijzen te verdienen zijn, kan de landschapsschilderkunst vanuit de meest uiteenlopende gezichtspunten worden beoefend. 'Sommigen zullen vooral aandacht schenken aan de boompartijen of de drevén. Anderen zullen zich laten bekoren door de Franse tuinen, het Spaans huis of het Koloniënpaleis.'

De bezoekers kunnen de kunstenaars uitleg vragen over de gebruikte technieken of de gekozen stijl. Waarom geeft de schilder de voorkeur aan grove borstelstreken boven voorzichtige penseeltoetsen? Wil hij Boulenger, Coosemans en Montigny, die indertijd hun liefde voor de streek wilden vereeuwigen, naar de kroon steken of leunt hij meer aan bij de modernisten? Jean-Marie De Pauw, die het curatorschap van deze openluchtten-

toonstelling deelt met Odette De Malsche, toont tijdens het Hemelvaartweekend in zijn atelier in de Nieuwstraat nummer 19 hoe hij in drie decennia van klassiek aquarellist tot action painter is geëvolueerd.

'We hopen alleszins dat ons evenement Schilderen in het Park niet in het water valt', zegt Herman De Vilder. 'Van een gulle sponsor krijgen de deelnemers een parasol, die ons hopelijk niet moet beschutten tegen de regen, maar integendeel een verkwikkende bescherming kan bieden tegen de zon.' □

Info

- Schilderen in het Park, zondag 11 mei van 13.00 tot 17.00 uur. Een plannetje en het volledige programma vind je terug op www.furament.be.
- RandKrant geeft 20 catalogi van Furament 2008 weg. Wie ons vóór 15 mei een e-mail (randkrant@derand.be) of kaartje (RandKrant, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel) stuurt met de vermelding 'Furament', maakt kans op een exemplaar.

Inspiration in the open air

Painters and woodcutters in the Tervuren park

On 11 May the Furament Arts Festival is organizing Painting in the Park in Tervuren. Copying the Tervuren School, artists can set up their easels and canvases in their preferred spots in the park. While walkers take a friendly look and make comments, they will paint their atmospheric or wild views of nature. Experienced artists will convert three-metre tall tree trunks into sculptures using chisels and saws. The co-organizer Herman De Vilder explains: 'Our event is comparable to 'Plein Air Ginneken' in the Dutch city of Breda'. It would be good if as many enthusiasts as possible could become used to painting in the open air in the beautiful setting of the park in Tervuren.'

Altijd schuim op je pint

Heel eventjes waren ze weer voorpaginanieuws, de nachtvluchten. Begin vorige maand haalde toenmalig vice-premier Letermé het sluimerende monster bruusk uit zijn slaap in een manhaftige poging het dossier voor eens en altijd op te lossen. Nog geen 24 uur later stak het lelijke beest alweer veilig in de frigo van één of andere werkgroep.

TEKST Tom Serkeyn | FOTO Filip Claessens

Iedereen kon weer op beide oren slapen. Het is te zeggen: de vakbonden, het personeel en de directie van DHL, want een sociaal bloedbad was voorlopig afgewend. Ook de politici kropen terug onder de wol met tijdelijk een kopzorg minder. Maar de actiegroepen gingen hun zoveelste slapeloze nacht in. Ze stonden alweer geen stap dichterbij hun einddoel. Wat dat einddoel ook moge zijn, want de protestverenigingen en -comités in de Rand en Brussel zijn talrijk, elk met hun eigen accenten en prioriteiten, soms ook wel eens ingegeven door benepen particularistische motieven. Johan Verminnen parafrazerend zou je kunnen zingen: 'Ieder met zijn hymne. Ieder met z'n vlag. Ieder in dit randje. Heeft zijn eigen actiegroep ...' Toegegeven, 'actiegroep' rijmt niet op 'vlag', maar de standpunten van al die actiegroepen zijn ook niet altijd te rijmen. Voor comité A is het ok als het vliegverkeer een beetje evenwichtig is gespreid, comité B begraaft de strijdbijl pas als alle vliegtuigen zijn vervangen door zeppelins.

Als weer eens een nieuwbakken excellentie met een vers plan komt aandraven waaruit bijvoorbeeld blijkt dat de Noordrand een extra portie decibels zal moeten slikken, dan kijken ze in de Oostrand fluitend de andere kant op en moeten ze zich in Brussel inhouden om van puur leedvermaak niet in lachen uit te barsten. Van interregionale solidariteit liggen sommige actievoerders echt niet wakker, alleen maar van de nachtvluchten boven hun hoofd.

Maar goed, ik vind het onderhand tijd om eens aan introspectie te doen. Het is goed in 't eigen hert te kijken nog even voor het sla-

pgaan. Dus zittend op de rand van mijn ledikant dacht ik: laat ik heel eerlijk zijn, in hoeverre heb ik last van die vermaledijde nachtvluchten? Mijn conclusie was dat het in mijn geval allemaal nogal meeviel.

Ik ben een tevreden inwoner van Peutie, deelgemeente van Vilvoorde op een steenworp van de luchthaven. Toen ik pas in Peutie woonde, dacht ik dat de piloten in een boog om het dorp vlogen omdat ze hun passagiers het uitzicht wilden besparen op die grauwe nederzetting, die wellicht nooit aanspraak zal maken op de titel Mooiste dorp van Vlaanderen. Maar dat schijnt niet te kloppen. Nee, de start- en landingsbanen van Zaventem zijn zo aangelegd dat een opstijgend of landend toestel in principe niets boven Peutie te zoeken heeft. Met andere woorden: Peutie ligt in een dode hoek en heeft daardoor relatief weinig last van overvliegend lawaai. Toegegeven, heel soms davert er wel eens een oude rammelkast van de luchtmacht pal boven mijn hoofd richting Melsbroek. Daar heb ik alle begrip voor. Te land, ter zee en in de lucht, onze troepen moeten zich te allen tijde vrijelijk kunnen verplaatsen bij het vervullen van hun humanitaire opdrachten. En ja, afhankelijk van de windrichting horen we de vliegtuigen wel eens warm draaien op *den tarmac*. Horen we ze niet, dan zijn het de auto's en vrachtwagens op de Woluwelaan, de E19 of de Ring die voor een ononderbroken monotoon gedruis zorgen, maar met een beetje verbeelding hoor je daarin het verre ruisen van de Noorzeebranding. Altijd een beetje vakantie in Peutie! Bovendien is mijn woning behoorlijk geïsoleerd en moet ik al in mijn tuintje staan om mee te kunnen praten

over lawaai van wat dan ook. Ik ben dus een ongelofelijke bofkont. Ik heb een luchthaven in mijn achtertuin, maar haast geen geluids-overlast.

Natuurlijk heeft niet iedereen in de Rand zoveel geluk als ik. Neem nu Diegem. Dààr hebben ze recht van klagen. Dag en nacht scheren de vliegmachines er zo laag boven de daken dat je de zweetvoeten van de piloten ruikt. Als je in Diegem woont en een kunstgebit hebt, dan plak je dat best met contactlijm aan je kaaksbeen vast, anders ramelt een passerende Boeiing 737 je bijtertjes gegarandeerd uit je bek. Je denkt misschien dat het gemiddelde aantal Parkinsonlijders in Diegem hoger ligt dan in de rest van het land? Mis, de mensen trillen daar tussen twee vluchten gewoon rustig door.

En toch, al dat donderen en schudden heeft ook zijn voordelen. Diegemnaren hebben in de keuken geen mixer nodig. DHL mixt het wel. Eén toestel van het pakjesbedrijf boven je kop en je eiwit of slagroom is zo geklopt. En van al dat vliegtuiggeweld boven Diegem daveren de cafés in de buurt van de Sint-Catharinakerk zodanig op hun grondvesten dat er altijd schuim op de pinten staat. Nu ik er aan denk: eigenlijk is het nog niet zo slecht wonen in de Rand. □

Info

Tom Serkeyn is journalist bij Ring-tv en violist bij de Vilvoordse muziekgroep Zakdoek. Hij is geboren in Brussel en woont in Peutie. Voor RandKrant schrijft hij afwisselend met Dirk Volckaerts, Joris Hintjens en Fatima Ualgasi de column Bericht uit de Rand/Bericht uit Brussel.

Van huizen & tuinen

Afvalarm tuinieren

Om het tuinafval te verminderen, is de provincie Vlaams-Brabant in samenwerking met de intercommunales gestart met een campagne over 'kringlooptuinieren'. Opvallend element daarin zijn de subsidies voor de aankoop van een mulchgrasmaaier, een hakselaar en traaggroeiend gras.

TEKST Paul Geerts | FOTO'S Pierre Faché (uit de Kringlooptuinwaaier van de provincie Vlaams-Brabant)

In 2006 werd ongeveer 13.509 ton snoeihout aangeleverd op de 26 containerparken die door het intergemeentelijk milieubedrijf Oost-Brabant EcoWerk worden beheerd. Als je daar de huis-aan-huisinzameling van snoeihout (2.175 ton) en gft (32.035 ton) bij optelt en ook de inzameling op de containerparken van gras-, blad- en haagscheersel (1.915 ton), kom je voor de 27 gemeenten die bij EcoWerk aangesloten zijn aan een afvalberg van bijna 50.000 ton organisch afval per jaar. Bij de andere Brabantse intercommunales liggen de afvalcijfers in dezelfde orde van grootte.

Dat betekent dat elk gezin in Vlaams-Brabant gemiddeld rond de 260 kg 'groen afval' produceert, waarvan 170 kg gft-afval, 85 kg snoeiafval en 10 kg haag- en grassnoeisel. Om die afvalberg te verminderen, is de provincie Vlaams-Brabant in samenwerking met de intercommunales EcoWerk, Haviland, Incovo, Interrand en Interza (verenigd in de provinciale werkgroep Afvalsensibilisatie) vorig jaar gestart met een nieuwe campagne 'kringlooptuinieren'. Bedoeling is om zo weinig mogelijk tuinafval te produceren en zo veel mogelijk afval in de eigen tuin te recyclen.

Fijnmalen en composteren

Eén van de meest in het oog springende ele-

menten in die campagne zijn de subsidies voor de aankoop van een mulchmaaimachine (of een mulchmaaiset die op een gewone grasmaaier wordt gemonteerd), voor een (geluidsarme) verhakselaar en/of voor traaggroeiend gras. Voor een grasmaaier of een verhakselaar bedraagt de provinciale subsidie 10 % van het aankoopbedrag (50 % voor een mulchmaaiset), met een maximum van 100 euro, voor traaggroeiend gras 65 % van de netto-aankoopprijs met een maximum van 10 euro per are en een maximum van 100 euro per tuin.

Een mulchmaaier versnipperd het gras heel fijn zodat het op het gazon kan blijven liggen en niet afgevoerd moet worden. De intercommunale Interza berekende dat door het mulchmaaien in 2006 alleen al in Zaventem, Steenokkerzeel, Kampenhout, Kraainem en Wezembeek-Oppem 160 ton grasafval kon worden vermeden. Met traaggroeiend gras zou men het aantal maaibeurten met één derde kunnen verminderen en het maaisel met 50 %. Met een hakselaar kan 10 m³ snoeihout tot 1 m³ snippers worden teruggebracht. Die snippers kunnen gecomposteerd of gebruikt worden voor decoratieve toepassingen in de tuin.

Tips voor een kringlooptuin

Daarnaast publiceerde de provincie een aan-

tal folders en een 78 pagina's dikke *Kringlooptuinwaaier* met tal van praktische tips om het tuinafval te verminderen (te downloaden op mediatheek.vlaamsbrabant.be, klik op Milieu en Natuur, en vervolgens op Kringlooptuin kalender). Dat gaat van tips bij de aanleg van de tuin (bv. over de keuze van hagen, bodembedekkers, bloemenweide...), over het gebruik van gras als mulchlaag rond bomen en struiken, het zelf composteren en het aanwenden van compost, het snoeien en gebruiken van hout, tot het houden van kippen en konijnen.

Uit een recente enquête van de provincie bij de mensen die informatie hebben aangevraagd over kringlooptuinieren, blijkt dat maar liefst 83 % al actie heeft ondernomen. Aan de top staat het kopen van een hakselaar (41 %), gevolgd door het beginnen composteren (40 %), het kopen van een mulchmaaier (34 %) en het veranderen van het snoeitijdstip (29 %). Van de 17 % die nog geen actie ondernomen hadden, wachten de meesten op een nieuwe tuinaanleg of een nieuw seizoen om ermee te starten. Andere redenen zijn: 'bespreken met tuinman/architect', 'wachten tot grasmaaier het begeeft', 'volgend jaar bouwen en dan traaggroeiend gras zaaien'. 97 % is tevreden over het resultaat van de tips. 91 % getuigt minder tuinafval te hebben, 43 % heeft tijd gewonnen, 27 % meent een mooiere tuin te hebben. □

Info

Informatie over kringlooptuinieren vind je op de provinciale website www.kringlooptuinieren.be.

Informatie over de provinciale subsidies kun je aanvragen bij de milieudienst van de gemeente of bij de intercommunale waarbij jouw gemeente is aangesloten.

Brulkikkers en bontgekleurde

In deze reeks over de natuur in de Rand maak je kennis met vreemde soorten of 'exoten'. We willen deze organismen niet verketteren, wel beter leren kennen. We beschrijven hun levenswijze en geven de mogelijke vindplaatsen in de Rand weer. Tenslotte maken ze nu allemaal deel uit van de biodiversiteit in onze directe omgeving.

TEKST Herman Dierickx
FOTO'S Herman Dierickx en Marc Sloommaekers

Bullebakkikker is een goede omschrijving voor de Amerikaanse brulkikker. Die dankt zijn naam aan het forse geluid dat de mannetjes maken. In de jaren tachtig van vorige eeuw is deze Noord-Amerikaan via tuincentra ingevoerd als winterharde tuinvijvergarnituur. Het synoniem 'stierkikker' is afgeleid van het op een loeien van een koe gelijkende geluid, en die gelijkenis is inderdaad treffend. De kans dat je hem ziet, is vrij klein, want de soort is erg schuw. Horen doe je hem des te beter, want het onmiskenbare geluid draagt heel ver, tot meer dan een kilometer. Deze kikker is geen doetje en schrikt er niet voor terug onze inheemse amfibieënsoorten op te eten. Zo komen onze inheemse kikker- en paddensoorten in een moeilijk parket, zoals bijvoorbeeld in de Nevallei al het geval is.

Brullende bullebak

Dat maakt hem meteen onsympathiek in natuurmiddens. Maatregelen om de 'plaag' in te dijken, leidden tot niets. De ervaring leert dat het, zoals gewoonlijk, beter is te voorkomen dan te genezen. Daarom gaan steeds meer stemmen op om de verkoop van de brulkikker, bijvoorbeeld in tuincentra of op allerlei markten, te verbieden. Maar dat is nog steeds niet gebeurd. Wel hebben al heel wat handelaars uit eigen beweging de invoer gestaakt omdat ze begrijpen dat er zich een probleem stelt. Anderen zijn daar minder scrupuleus over en houden ze in de aanbieding. De verwachting is dat de overheid de verkoop aan banden zal leggen, maar misschien is het dan voor vele biotopen te laat. Weersta dus aan de verleiding om zo'n reus in je tuinvijver te halen. Als die goed is aangelegd, komen er vanzelf padden, kikkers en salamanders naartoe

© Marc Sloommaekers

lieveheersbeestjes

zodat je zelfs geen geld hoeft uit te geven. Makkelijker kan niet. De natuur zorgt er gratis voor. Wat wil je nog meer?

Het geeft ons de gelegenheid de autochtone collega's kort voor te stellen. Behalve de brulkikker zijn er namelijk nog drie 'groene' kikkers in Vlaanderen, al is de lawaaimaker met zijn twintig centimeter veruit de grootste. Hij is ongeveer een hand groot en dat doet geen enkele 'Vlaamse' soort hem na. Als enige van de vier heeft de exoot geen groene lijn over de rug. De andere soorten zijn niet altijd gemakkelijk van elkaar te onderscheiden, al bieden lengte en gewicht soelaas. De poelkikker is gemiddeld 6 centimeter groot

rendement daarvan lag niet zo hoog als de tuinbouwers wel hadden gewild. De 'Aziaat' vormde een uitstekend alternatief omdat het erg vraatzuchtig was en dus meehielp bladluizenplagen te voorkomen. Maar het onvermijdelijke gebeurde: enkele exemplaren kozen voor de vlucht vooruit door zich in het wild te vestigen. Van dan af hebben de bontgekleurde diertjes geschiedenis geschreven. De eerste exemplaren werden in 2001 waargenomen in het Brussels Gewest en in de buurt van Gent. In 2002 breidden de Brusselaars zich spectaculair noordwaarts uit tot over de Nederlandse grens. Een jaar later was het de Oost-Vlaamse populatie die

'Het Aziatische lieveheersbeestje is een fenomeen. Nooit breidde een soort zich zo snel uit als dit kleine kevertje.'

en weegt een 50 gram, maar komt in de Rand zo goed als niet voor. De bastaardkikker meet gemiddeld 11 centimeter en weegt een 120 gram. De meerkikker is 13 centimeter lang en weegt meer dan 150 gram. Beide vormen mengpopulaties zijn niet altijd gemakkelijk van elkaar te onderscheiden. Dit zijn de dieren die soms in grote groepen kwaken rond mei-juni, het voortplantingsseizoen. Dat wekt bij omwonenden wel eens irritatie op, zoals vorig jaar nog in een deelgemeente van Meise. Enkelen dachten toen dat het om de brulkikker ging, maar het betrof zo goed als zeker de meer- of de bastaardkikker. Als er een tiental of meer samen een orkest vormen, kan het lawaai inderdaad 'oorverdovend' zijn; dat is bij de brulkikker nooit het geval. Met het slaapkamervenster open kunnen ze je makkelijk uit je slaap houden. Gelukkig lost het probleem zichzelf op, want vanaf juli is de voortplantingsperiode voorbij en doen ze het rustiger aan. Een bijzonder goede website over amfibieën is www.hylawerkgroep.be.

Azië boven

Het wedervaren van het veelkleurige Aziatische lieveheersbeestje is een van de grootste 'natuursuccesverhalen' aller tijden. Tot voor een tiental jaar gebruikte de Belgische biologische groenteteelt gekweekte vormen van het inheemse tweestippelige lieveheersbeestje om bladluizen te lijf te gaan. Het

goed boerde. Ze werden in alle Belgische provincies waargenomen; zelfs tot in Groot-Brittannië. Nooit breidde een soort zich zo snel uit als dit vijf tot acht millimeter grote kevertje. Heel West-Europa wordt er intussen mee geconfronteerd.

Het fenomeen is erg goed gedocumenteerd zodat we een goed beeld hebben van het verspreidingsverloop. Hoe dat op zo'n korte tijd zo massaal kon gebeuren, is echter merkwaardig en niet altijd even duidelijk. Probleem is vooral dat de soort ook de larven van onze inheemse lieveheersbeestjes en zelfs rupsen van vlinders opeet zodat die in aantal verminderen. Bovendien zorgen in oktober de enorme verzamelplaatsen in gebouwen voor wat overlast, soms zelfs voor paniekreacties. In feite is geen enkel Europees of Aziatisch lieveheersbeestje schadelijk voor de mens. De dieren kunnen zich met enkele duizenden exemplaren tegelijk verzamelen in droge gebouwen of op zonnige muren. Als ze gestoord worden, produceren ze een kwalijk geurende, onaangename verdedigingsstof. Maar verder hoeft je niet te vrezen voor ziekten of allergieën. Omwille van de enorme variatie in kleur en tekening is het vaststellen van de soort niet altijd gemakkelijk, maar via deze websites kan het lukken: www.stippen.nl of www.inbo.be (doorklikken op 'kenniscentrum', 'fauna', 'insecten' en 'lieveheersbeestjes').

Schijnaardbei is flauw afkooksel

Een andere exoot die een veelbelovende carrière voor zich heeft, is de schijnaardbei. De voorbije jaren duikt ze in de Rand steeds meer op. Op dit ogenblik vooral in de buurt van Vilvoorde en Grimbergen. Waarschijnlijk zal ze zich verder uitbreiden, vooral op vochtige zandleem- en leembodems. Daar hebben we er bij ons heel veel van, zodat het moment is aangebroken om deze soort in het oog te houden. Deze zuidoostelijke Aziatische telg is goed herkenbaar aan de vijftalige, gele bloemen en de felrode schijnvrucht die gelijkt op onze wilde bosaardbei, maar dan groter. Deze laatste heeft witte bloemen zodat het verschil meteen duidelijk is. Als er bloemen te zien zijn, kun je ook aan de vrucht merken of het om de echte of de schijnaardbei gaat. Bij de eerste zijn de vele zaadjes op het rode vruchtvlees bruingroen gekleurd waardoor ze een gespikkelde indruk geven. Bij de laatste zijn de vruchten helemaal rood, dus ook de zaadjes die er bovenop liggen.

Oorspronkelijk is de schijnaardbei zo'n twintig jaar geleden ingevoerd als sierplant en bodembedekker. De liggende stengels wortelen op de 'knopen', zodat op een klein oppervlak heel veel planten kunnen voorkomen. Daardoor beletten ze dat onkruid een kans krijgt, en daar was het hem oorspronkelijk om te doen. Het zaad is vruchtbaar. We hebben te maken met een productieve soort. Dat legt haar duidelijk geen windeieren. In het domein Drie Fontein in Vilvoorde heeft ze op twee jaar tijd tapijten gelegd van vele tientallen vierkante meter. Ook in het domein Ter Tommen in Grimbergen heeft ze al een paar jaar vaste voet aan grond. In beide gebieden groeit ze zowel in volle zon als in de diepste schaduw, wat alweer een voordeel is ten opzichte van vele andere plantensoorten.

Als je denkt dat je van de nood een deugd kunt maken en de talrijke vruchten ter plekke kunt opeten of er confituur van maken, kom je bedrogen uit. Enkel slakken en merels heb ik er tot hiertoe van zien eten. Ze zijn slechts een flauw afkooksel van de bosaardbei, die een echte delicatessen is. Voor ons is de schijnaardbei te waterig en hoegenaamd niet lekker. Sorry, ik had het ook anders gewild. □

RESTAURANDT

Een passie voor vlees

Om de twee jaar trekt Bart Petitjean met een vriend op de motor door Latijns-Amerika. Beide heren zijn gepassioneerd door het continent én de keuken. Bart gaat er op zoek naar nieuwe culinaire ideeën voor zijn Mexicaanse restaurant *Cantina Caramba* in Vilvoorde. Onlangs opende hij een tweede zaak: *Tierra del Fuego*.

TEKST Veronique Verlinden | FOTO'S Filip Claessens

Het is altijd een droom geweest om een Argentijns restaurant te openen. We zijn echte vleeseters dus dit leek de perfecte zet. Toen het Italiaanse restaurant in dit pand de boeken sloot, hebben we niet gearzeld en de zaak overgenomen.' Bart Petitjean lijkt gelijk te hebben. Het kleine restaurant zit vol op een doordeweekse donderdagavond. De plaatsen zijn beperkt, waardoor de sfeer intiem blijft. Het interieur heeft wat weg van een typisch bruin café, maar baadt wel in een intens rode kleur: *Belgium meets Argentina*.

Vlees uit Vuurland

Tierra del Fuego is bij ons beter gekend als Vuurland, de meest zuidelijke provincie van Argentinië. Het is een prachtig stukje woeste natuur met een bar klimaat. Hoewel het restaurant amper één voorgerecht en drie hoofdgerechten aanbiedt, telt de menukaart maar liefst dertien pagina's met weetjes en mooie, grote foto's uit Argentinië. 'Zelf genomen tijdens onze vier reizen door het land', vertelt Bart trots. Ik maak alvast een mentale voetnoot dat ik nu toch echt werk moet maken van die trip naar Zuid-Amerika.

Op het menu staan 'Gegrilde filet pur van

paard' (200–500 g), 'Gegrilde Argentijnse rundsentrecote' (200–500 g) of 'Een parillada mixed grill van rundsvlees, worst, lamskotelet en paardenvlees geserveerd met provolonekaas' (vanaf 2 personen). We kiezen allebei voor het rundsvlees van 200 g met frietjes (€ 17). Ik neem er nog een klein gemengd slaatje bij (€ 1,5). Als voorgerecht opteren we voor de vegetarische empanadas, het enige vegetarische gerecht op de lijst, maar Bart belooft dat daar binnenkort verandering in komt. 'Als suggestie zullen we ook een tonijnsteak op de kaart zetten. De vegetarische empanadas kun je trouwens ook als hoofdgerecht nemen.'

Volle smaak

Omdat Bart zijn handen vol heeft met de *Cantina Caramba*, heeft hij twee gemotiveerde jongemannen in dienst genomen. Op termijn wil Bart samen met zijn dochter, die nu nog studeert, een handje helpen in *Tierra del Fuego*. Dan zouden ook de openingsuren worden aangepast, want nu is het restaurant alleen open van donderdag tot zondag. Ondanks het beperkte aantal gerechten moeten we lang wachten. Om onze honger enigszins te stillen, krijgen we brood met een

heerlijke Argentijnse tapenademix. De rode huiswijn is best lekker, al mocht die iets rijkelijker geschonken worden, zeker als je er zo'n lange wachttijd moet bijnemen. Wanneer de dampende empanada's voor onze neus verschijnen, vallen we aan. Het resultaat, gemaakt door een Argentijn die in België woont, mag er zijn. Ze zijn heerlijk. Na een nieuwe wachttijd verschijnen uiteindelijk de steaks. Het vlees komt rechtstreeks uit de slachthuizen van het Argentijnse Cordoba. 'Argentinië is honderd keer groter dan België', legt Bart uit. 'De runderen en paarden hebben er dus nog ruimte om te grazen. Bovendien heb je er een ander soort gras, de zogenaamde *tampas*, waardoor het vlees voller smaakt dan bij ons.' Liefhebbers kunnen een peper- of bearnaisesaus vragen, maar dan verdwijnt toch een deel van de aparte smaak. Wij kiezen enkel voor de chimichuri, een typische Argentijnse saus op basis van een kruidige vinaigrette. Zo komt het vlees echt tot zijn recht.

Ten slotte nog dit. De website van het restaurant vind je onder www.findelmundo.be. 'Eigenlijk wilden we het restaurant *Fin del Mundo* noemen. Maar toen we ontdekten dat het pand omringd is door drie begrafenisondernemers, zijn we van idee veranderd. Uiteindelijk is het *Tierra del Fuego* geworden, maar de domeinnaam was al aangevraagd.' □

Info

Tierra del Fuego, Lange Molensstraat 26, 1800 Vilvoorde, 02-251 26 00
Open van donderdag tot zondag, telkens van 12.00 tot 14.00 uur en van 18.30 tot 21.00 uur
www.findelmundo.be

NEEM EEN TAALBAD NEDERLANDS

Taalblad.be is een Nederlandstalig e-zine voor anderstaligen die op een actieve manier Nederlands willen leren. Bij moeilijke of speciale woorden verschijnt er een vertaling in het Frans en het Engels. Op Taalblad.be vind je ook oefeningen en een grammaticagids. De taal t(r)ips zetten jou op weg naar Nederlandstalige culturele activiteiten.

NIEUWS

‘Een zaak oplossen geeft een kick’

Het *octopuscomplex* is de tweede **misdadroman** van Christian De Coninck. Het is een spannend verhaal, leuk voor lezers die precies willen weten hoe **speurders** echt werken. De auteur haalt zijn informatie immers **uit eerste hand**. In het echte leven is De Coninck politiecommissaris en **woordvoerder** van de lokale politie Brussel Hoofdstad Elsene. ‘Toen ik enkele jaren geleden ziek was, begon ik te schrijven. Het hield mij bezig en werkte **therapeutisch**. Maar ik voel geen **onweersaanbare drang** om te schrijven. Het is gewoon een hobby. Ondertussen ben ik bezig met boek nummer acht.’ Politieaanpak worden was wel een jongensdroom. ‘Als we op school bandiet en politie speelden, was ik altijd de agent’, lacht hij. ‘Een zaak oplossen, geeft trouwens nog altijd een kick.’

‘uit eerste hand’

de première main – at first hand

woordvoerder (de woordvoerder – de woordvoerders) porte parole – spokesman

misdadroman (de misdadroman – de misdadromans) roman policier – crime fiction

speurder (de speurder – de speurders) enquêteur – detective

onweersaanbaar (onweersaanbaar – onweersaanbare) irrésistible – irresistible

Meer info over deze auteur: zie het interview op p. 10-11.

TAALKNOOP

Jong, jongen of jongeren?

Jong

‘Jong’ is het antoniem van ‘oud’. Het is een adjectief. In combinatie met een substantief kan ‘jong’ dus een -e krijgen.

– De acteurs geven geduldig handtekeningen aan hun jonge fans.

In combinatie met een werkwoord wordt ‘jong’ een adverbium en verandert het niet van vorm.

– Ze zijn heel jong getrouwd.

De comparatief van ‘jong’ is ‘jonger(e)’. Let op: een ‘jongere’ is ook een substantief, in de betekenis van ‘een jong iemand’ (zie verder).

– Ik ben tien jaar jonger dan mijn oudste broer.

– Hij heeft een veel jongere vriendin.

Jongen

Een ‘jongen’ is een kind van het mannelijke geslacht.

– Vorige zaterdag is er opnieuw een jongen van zes verdwenen.

Jongere

Een ‘jongere’ is een ‘adolescent’, ‘een jong iemand’.

Vaak spreek je over de hele groep, de hele generatie en gebruik je het meervoud ‘jongeren’.

– Veel jongeren werken tijdens het weekend.

OEFENING

Jong, jongen of jongeren?

1. Hij is al zestig, maar hij heeft een ... gezicht.
2. Onder de appelboom zoeken enkele ... vogels naar eten.
3. De meisjes kijken nieuwsgierig naar de rare ... die aan de toog staan.
4. Ze is erg ... moeder geworden. Ze was nog maar zeventien.
5. Door de vergrijzing zullen de ... van nu veel langer moeten werken.
6. Ik ben een jaartje ... dan mijn ploegmaats.
7. ... geleerd, oud gedaan.
8. Hij heeft een oudere broer en twee ... zussen.
9. Wat eet jij het liefst: ... kaas of oude kaas?
10. Hij heeft nog twee zussen die ... zijn dan ik.

Info

De juiste antwoorden, meer woordenschat en grammatica Nederlands: www.taalblad.be

Ter gelegenheid van de tiende verjaardag van vzw 'de Rand' maakte luchtfotograaf Karel Tomeï zo'n 1.500 luchtfoto's van de Rand. Daaruit werd een selectie gemaakt voor het fotoboek *Rand in Zicht*. RandKrant presenteert elke maand een van die 1.500 foto's, waarbij onze medewerker Paul Geerts details belicht die de camera niet kan vertellen.

TEKST Paul Geerts | FOTO Karel Tomeï

Er is leven buiten

In juni ontvangt de basiliek van Onze-Lieve-Vrouw van Troost in Vilvoorde de Prijs Monumentenzorg 2007 van de Provincie Vlaams-Brabant. De kerk werd de voorbije jaren aan de buitenkant gerestaureerd. Dit jaar start de restauratie van het interieur. De restauratie van de buitenkant werd afgerond met het plaatsen van een bronzen beeld van Maria met kind van de Vilvoordse kunstenaar Rik Poot in een nis in de buitengevel.

Niet evident

De jury die de monumentenprijs toekende,

looft in haar verslag 'de kwaliteitsvolle manier' waarop de kerk werd gerestaureerd en 'de grote betrokkenheid van de buurt'. 'De zusters die als privé-eigenaar optreden in dit restauratiedossier hebben zichzelf, hun klooster en kerk na eeuwenlange afzondering letterlijk en figuurlijk opengesteld voor de gemeenschap van Vilvoorde. Zij verzamelden enkele mensen in de Vriendenkring van Troost die zich inzetten om de nodige fondsen voor de restauratie te werven en de Troost te doen leven buiten de muren van de Troost (...) Zij zijn er in geslaagd de mensen warm te maken voor de restauratie en het be-

de muren

houd van het complex. Het engagement dat hier wordt getoond, is in een stedelijke context zeker niet evident', aldus nog het verslag.

In aansluiting bij de restauratie van de kerk heeft de stad recent de Trooststraat heraanlegd waar de toegangspoort tot het slotklooster zich bevindt en de kloostermuur gerestaureerd. Als je heel goed kijkt, zie je ongeveer in het midden van de foto, onder de jonge boom die midden in de straat staat, de *Twee Karmelietessen*, twee bronzen beelden van beeldhouwster Madeleine Van der Knoop, waarvoor moeder-overste en de zuster-tuinierster van het klooster model

stonden. De beelden werden in 2006 geplaatst naar aanleiding van de heraanleg van de straat.

De toegang tot de kerk, die – in tegenstelling tot het klooster – dagelijks open is, ligt in de drukke Leuvensestraat. Een muur met kantelen schermt de kerk van de straat af en vormt een soort open voorportaal. Voor de muur, in de straat staat het bronzen beeld *Ghequetst ben ic van binnen* van Rik Poot, dat hij naar aanleiding van de affaire Dutroux maakte en dat door het handelaarsverbond van de straat werd aangekocht.

Basiliek

De Troostkerk werd in 1663 gebouwd en in 1667 ingewijd. Voordien was hier het Sint-Niklaashospitaal voor bedelaars en reizigers gevestigd. Heel karakteristiek is de zeshoekige, laatgotische, barokke centraalbouw met de ronde koepel die typisch is voor de bedevaartskerken uit die tijd, zoals Scherpenheuvel en Hanswijk in Mechelen. Naast Scherpenheuvel is het de enige kerk met een koepel in stucwerk. In het midden van de koepel is als sluitstuk een schilderij met bladgoud ingewerkt. Op de muren zijn muurschilderingen ontdekt.

In 2006 verleende de paus de kerk het statuut van basiliek. In heel België zijn er twintig basilieken. In de rand rond Brussel dragen alleen de Sint-Martinusbasiliek in Halle en de Sint-Servaasbasiliek in Grimbergen die begeerde titel. De Troostkerk kreeg deze eretitel omdat zij hoort bij de oudste nog bestaande Karmelgemeenschap ter wereld, die werd opgericht door de stichter van de orde, Joannes Soreth. Niet als gebouw is het de oudste Karmel, maar als gemeenschap waar ononderbroken zusters aanwezig waren en zijn. Volgens de bewaarde stichtingsakte vestigden de Karmelzusters zich op 13 september 1469 in Vilvoorde. Aanvankelijk kregen ze onderdak in het begijnhof van Steevoort dat buiten de stad, in Peutie, lag. Er staat nog altijd een kapelletje aan de Leuvensesteenweg als herinnering aan dit begijnhof. Uit angst voor de Spanjaarden verhuisden de zusters in 1578 naar het hart van de stad.

Momenteel verblijven er negen (ongeschoeide) karmelietessen in het klooster. De voorbije jaren werd de kleiner wordende gemeenschap versterkt met drie Filippijnse zusters. Er zijn ook enkele geassocieerde leden; leken die in de buurt wonen en in hun dagelijkse leven en werken de spiritualiteit van de Karmel met haar nadruk op het gebed

proberen te beleven. Zij organiseren regelmatig samenkomsten en gebedsvieringen in de kerk.

Bedevaartsoord

De Troostbasiliek is van oudsher een belangrijk bedevaartsoord. Het bedevaartsgebeuren is gecentreerd rond een eeuwenoud polychroom houten beeldje van Maria met kind dat achter het altaar in het koor van de kerk staat. Het is een zogenaamde *Sedes Sapientiae*. Dit is een gekroonde en zittende Maria met op haar schoot het kind dat een wereldbol vasthoudt. Hoe het miraculeuze beeld precies in Vilvoorde is terechtgekomen, is niet duidelijk. Vast staat alleen dat het uit de 13e eeuw stamt en dat het aanvankelijk in het begijnhof van Steevoort stond. Het werd volgens de overlevering door de heilige Elisabeth van Hongarije aan haar dochter geschonken. Deze dochter, Sofie van Thüringen, echtgenote van hertog Hendrik II van Brabant, zou het beeld aan de begijnen hebben gegeven bij haar vertrek in 1247.

Hoogtepunt van de bedevaartsbeleving is het jaarlijkse feest van Onze-Lieve-Vrouw van Troost, drie weken na Pasen. Dan viert de stad ook Troostkermis en is er jaarmarkt. Het brengen van eieren om goed weer af te dwingen en het brengen van overschotten door bakkers en feestvierders aan het klooster waren ooit een traditie in Vilvoorde.

Sinds enkele jaren organiseren de Vrienden van de Troost ter gelegenheid van het feest van Onze-Lieve-Vrouw van Troost hun jaarlijkse kunsttentoonstelling in de tuin en de conventgebouwen van de Karmel. In zekere zin is daardoor de band tussen de Troost en de kermis hersteld, een band die verloren was gegaan sinds de traditionele processie was afgeschaft. Maar het is ook een unieke gelegenheid om dit prachtige stukje religieus erfgoed, waarvan deze luchtfoto de contouren onthult, te ontdekken. □

Info

! www.dentroost.be

Win een boek!

Stuur ons vóór 15 mei een e-mail (randkrant@derand.be) of kaartje (RandKrant, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel) met als onderwerp 'Rand in Zicht' en maak kans op een exemplaar van het boek *Rand in Zicht*. We geven er opnieuw vijf weg!

© vzw 'de Rand'

Gelukkige verjaardag

Ellen Go Yanko werkte in de Filippijnen als gids. 'Dat is de enige manier om het hele land grondig te verkennen', zegt ze. Tijdens een rondreis met een groep Belgische zakenmensen ontmoette ze de man met wie ze meer dan twintig jaar getrouwd is geweest.

TEKST Ines Minten | FOTO Filip Claessens

Tijdens mijn eerste bezoek aan België was ik helemaal weg van het land. Het was een prachtige zomer. Er leek geen einde te komen aan de dagen. Nu woont ze met haar twee zonen in Tervuren. 'In de Filippijnen heb ik communicatiewetenschappen gestudeerd en werkte ik aanvankelijk als onderzoekster aan de universiteit', vertelt Ellen Go Yanko. 'Na een tijdje werd ik die job beu. Ik wou ergens werken waar ik Frans kon spreken, een taal die ik altijd heel graag en gretig had gestudeerd. In het Frans gidsen leek me ideaal. Zo kon ik mijn favoriete taal oefenen en kreeg ik de kans om het hele land te ontdekken. De Filippijnen zijn immers negen keer groter dan België en bestaan uit 7.107 eilanden. Het is dus niet vanzelfsprekend om er elke uithoek van te verkennen.'

Nederlands in Kenia

Op een dag kreeg de touroperator waarvoor Ellen Go Yanko werkte een grote groep Belgen op bezoek. 'Onder hen ook een heleboel Vlamingen', vertelt ze. 'Ik leidde de Franstali-

gen rond, maar ik vernam dat één van de Nederlandstaligen jarig was. In mijn woordenboekje, dat ik speciaal bij de ambassade had uitgeleend, zocht ik op hoe je iemand in het Nederlands feliciteert. Ik heb twee dagen geoefend op *gelukkige verjaardag*. Ik vond het verschrikkelijk moeilijk, maar was trots op mezelf dat ik het kon uitspreken. Toen ik dan

een relatie met een Vlaming begon, dacht ik: als ik die twee woorden onder de knie gekregen heb, zal ik de rest van de taal ook wel kunnen leren.'

Ellen Go Yanko spreekt erg vlot Nederlands, maar niet perfect en dat stoort haar blijkbaar. 'Ik moet vaak naar mijn woorden zoeken en zou daarom graag wat meer tijd hebben om ermee bezig te zijn. Nu probeer ik geregeld naar lezingen of debatavonden te gaan. En ik lees *De Standaard*. Alleen zou ik de taal vaker willen spreken. Op het werk krijg ik die kans niet vaak. Ik heb een Vlaamse baas die zijn personeel motiveert om Nederlands te spreken, maar over het algemeen is de voertaal Engels in het Amerikaanse bedrijf waar ik werk.' Verrassend genoeg heeft Ellen haar kennis van het Nederlands niet in België opgedaan maar in Kenia. 'We hebben met ons gezin vier jaar in Kenia gewoond', legt ze uit. 'Daar vond ik werk op de Belgische ambassade en en kon ik heel veel oefenen.'

Het leukste familiefeest

'De laatste jaren mis ik de Filippijnen meer dan vroeger', zegt Ellen Go Yanko. 'Toen vond ik het vooral spannend om naar het buitenland te verhuizen. Ik heb altijd van avontuur en uitdaging gehouden. Helemaal in het begin had ik gewoon geen tijd om mijn land te missen. Ik was zo druk bezig met de omgeving te verkennen, werk te zoeken, Nederlands te leren ... Na enkele maanden vond ik een job en draaide ik volop mee in het ritme van de werkende mens.' Tegenwoordig mist Ellen vooral haar familie. 'We proberen geregeld een reünie te houden. In de Filippijnen woont nog maar één broer. De meeste anderen zijn naar de Verenigde Staten geëmigreerd. Daar kwam de hele familie onlangs nog eens samen. Dat was een grandioos feest. Je ziet al je neefjes en nichtjes en herkent bepaalde familietrekjes of ontdekt overeenkomstige hobby's. Dat waren grappige vaststellingen. Een van mijn zonen was mee en hij vond het het leukste familiefeest dat hij ooit had meegemaakt.' □

Gelukkige verjaardag

Ellen Go Yanko war als Touristenführerin für einen Reiseveranstalter auf den Philippinen tätig, als sie für eine Gruppe von Belgiern zwei Tage üben musste, um dann schließlich doch die Worte *gelukkige verjaardag* ('Herzlichen Glückwunsch zum Geburtstag') im Niederländischen auszusprechen. 'Ich fand es besonders schwierig, aber ich war stolz auf mich, als es mir endlich gelang. Als ich dann eine Beziehung mit einem Flamen angefangen hatte, sagte ich mir: *Wenn du es geschafft hast mit diesen zwei Wörtern, dann schaffst du es auch wohl mit dem Rest der Sprache.*' Ellen Go Yanko wohnt inzwischen mit ihren zwei Söhnen schon seit einiger Zeit in Tervuren. 'Bei meinem ersten Besuch in Belgien war ich ganz begeistert über dieses Land. Es war ein herrlicher Sommer. Jetzt fehlt mir vor allem meine Familie mehr als früher. Zum Glück feiern wir regelmäßig Familienpartys. Großartig. Man sieht all seine Neffen und Nichten und erkennt dann doch bestimmte gemeinsame Veranlagungen.'